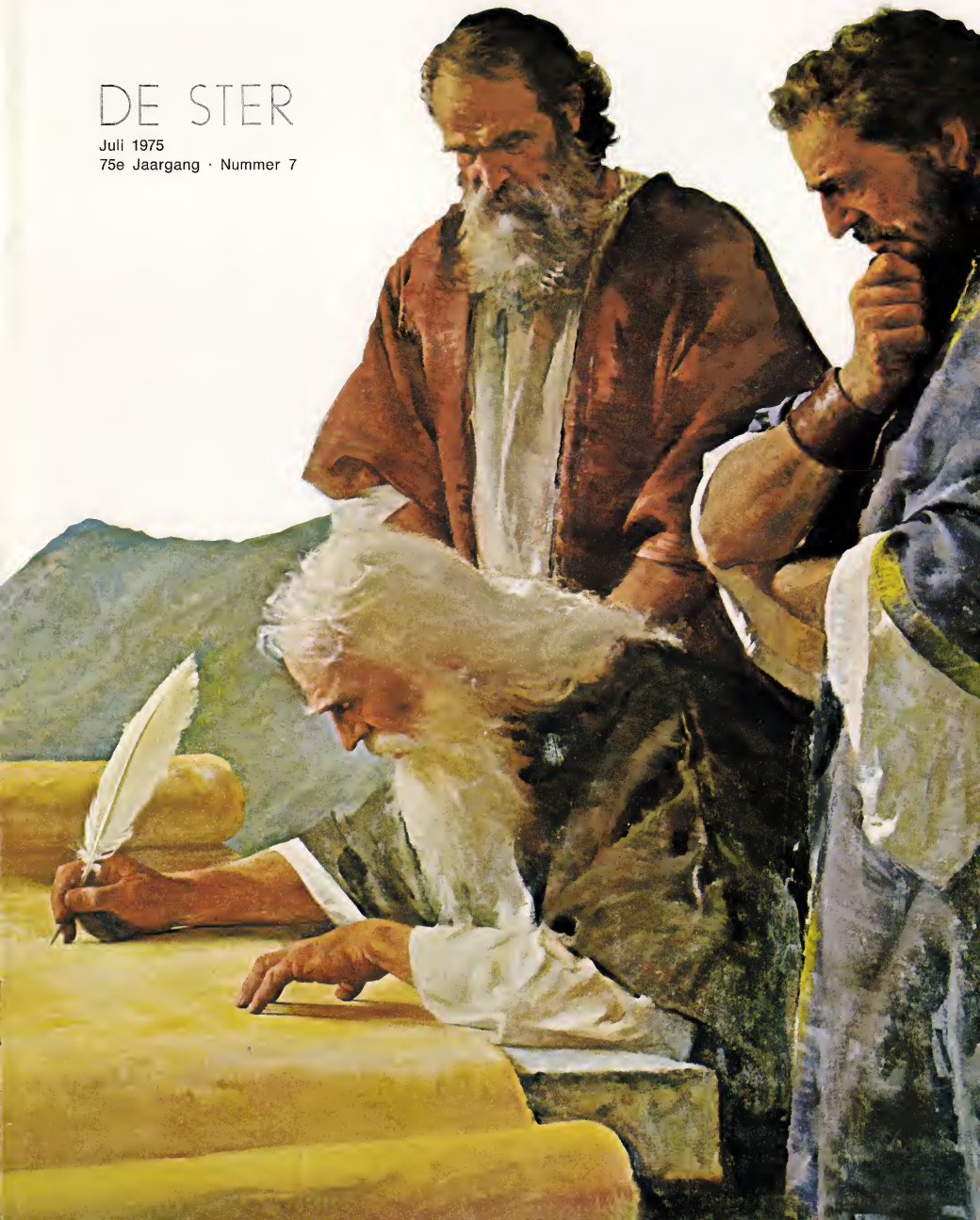

DE STER

Juli 1975

75e Jaargang · Nummer 7

Train uw kinderen

Het is belangrijk dat wij beseffen dat we de geestekinderen van God onderwijzen die morgen de ambtenaren en leerkrachten, zendingen, ring- en zendingspresidenten, regionale vertegenwoordigers en algemene autoriteiten zullen zijn. Zij zullen de verantwoordelijke posities in steden en landen hebben. Wat een geweldige verantwoordelijkheid! Nu wij de kinderen opleiden voor hun zware verantwoordelijkheden, willen wij ze dingen leren die ze de blijdschap geven waar ze naar zoeken . . .

Wil een kind uitgroeien tot een gelukkig, goed aangepast mens, dan is het noodzakelijk dat het geholpen wordt zichzelf een doel te stellen. Men kan niet doelloos door het leven gaan, zonder iets tot stand te brengen, nergens steun aan te verlenen, en toch gelukkig zijn. Kinderen hebben

leiding nodig bij het kiezen van een doel. Er is begrip en geduld voor nodig om de verschillende talenten te ontdekken die ontwikkeld kunnen worden, om het kind te helpen zijn grootste prestaties te leveren, voor zichzelf en voor de maatschappij. Wij moeten geduldig luisteren, en leren wat hun diepste gedachten en grootste behoeften zijn.

We moeten enkele eenvoudige regels in acht nemen als we naar een kind luisteren zoals: hem als vriend behandelen, ophouden met datgene waarmee wij bezig zijn, om goed naar hem te kunnen luisteren, vragen stellen, zonder hem in de rede te vallen en nog op andere wijze oprechte belangstelling tonen voor het kind en zijn problemen. Als wij dit doen, leren wij het kind kennen en weten wij hoe we kunnen helpen met zijn problemen, bij het

stellen van een doel en het ontdekken van zijn taak in het leven. Orde op zaken hebben vormt een zeer belangrijk onderdeel van het zoeken naar het geluk. Het is echter heel moeilijk zo iets te onderrichten als wij zelf niet het levende voorbeeld zijn van wat wij proberen te onderwijzen. . . . Er is geen grotere verantwoordelijkheid dan een kind liefde te tonen en het op te voeden tot een eerlijk en rechtschapen burger.

Er is geen betere manier, voor ouder en leerkracht, om dit te doen dan door te zijn zoals hij wil dat het kind zal zijn. Onze kinderen zullen zijn zoals wij.

PRESIDENT N. ELDON TANNER

(Algemene conferentie van de zondagsschool, 5 oktober 1973.)

Inhoudsopgave

Zeevloed en gezinsinvloeden, Spencer W. Kimball	2
Transatlantische boottochten — geen nieuw gezichtspunt, Paul R. Cheesman	6
Inwijdingssgebed voor de tempel te Washington	8
Mormoons dagboek. Het Boek van Mormon leerde mij lezen, Irma de Mackenna	13
Tien geheimen voor het begrijpen van Jesaja, Bruce R. McConkie	14
Voor de grap	21
Tomiko's toverdiert, Polly Lehmann	22
Van vriend tot vriend	25
Het sterrenfestival, Margaret Knights Hultsch	26
«Want Uw knecht hoort», S. Dilworth Young	30
De zaligsprekingen, O. Leslie Stone	33
Zijn we gemotiveerd? Victor L. Brown	35
De zegening van de vrede, Franklin D. Richards	38
We moeten in rechtvaardigheid voortgaan, Rex D. Pinegar	40
Ons getuigenis van Christus, Joseph Anderson	43
Vraag en antwoord, Ellis T. Rasmussen	49

DE STER

Uitgegeven door
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

Juli 1975
75e Jaargang · Nummer 7

Eerste Presidium:
Spencer W. Kimball
N. Eldon Tanner
Marion G. Romney

Raad der Twaalfen:
Ezra Taft Benson
Mark E. Petersen
Delbert L. Stapley
LeGrand Richards
Hugh B. Brown
Howard W. Hunter
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
Boyd K. Packer
Marvin J. Ashton
Bruce R. McConkie
L. Tom Perry

Adviseurs
J. Thomas Fyans, John E. Carr,
Doyle L. Green, Daniel H. Ludlow,
Verl F. Scott, Dean L. Larsen

Redactie International Magazines
Larry Hiller, hoofdredacteur
Carol Larson, redactrice

Redactie DE STER
E. H. Chardon, coördinator Kerkelijk
Vertaalbureau
Postbus 13042, 2502 Utrecht

Correspondent Ring Den Haag (Holland)
C. J. Bos
Pieter Postlaan 65, 3008 Rotterdam

**Correspondente Zendingsgebied
Amsterdam Nederland**
I. de Visser-Koppenberg
Ariaweg 52, Amersfoort

Layout
Harry Bohler
Verlag Kirche Jesu Christi
der Heiligen der Letzten Tage

Abonnementen
DE STER verschijnt eenmaal per maand.
Prijs f 10,— per halfjaar, f 19,— per jaar.
Girnummer 240615, t.n.v. Zendingsgebied
Amsterdam Nederland
Waldecklaan 3, Hilversum
Voor leden van de Ring Den Haag (Holl.):
gironummer 1673338 t.n.v. Administratie
DE STER, Vlaardingse.

Druk
Paul Giese KG, Offenbach a. d. Main
West-Duitsland

© 1975 by the Corporation of the
President of The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints. All rights reserved.

**Zeevloeden
en
gezinsinvloeden**

DOOR PRESIDENT
SPENCER W. KIMBALL

Onze familie moet over de stuwkracht beschikken om ons tot God te leiden.

Ik herinner me nog levendig dat ik voor het eerst een ijsberg zag. In 1937 staken zuster Kimball en ik voor het eerst per schip de Atlantische Oceaan over. In Montreal in Canada gingen we de St. Laurensrivier op naar de Noord-Atlantische Oceaan.

Op een dag, toen we reeds ver op zee waren, was er grote opwindning op het schip. Er was een ijsberg gesignaleerd. De meeste passagiers haastten zich naar het dek om dat te zien. We konden hem in de verte zien — een groot wit iets tegen de donkere zee en azuurblauwe lucht.

Hij dreef rustig in het water, net de spitse top van een hoge berg, een prachtige aanblik. Ik had er al vaak over gehoord, en nu, voor het eerst, zag ik het — een spitse bergtop van ijs.

Dit bracht de tragische ondergang van de *Titanic* in onze herinnering, het stoomschip van de White Star Lijn dat zijn eerste reis over de oceaan maakte. De reusachtige ijsberg kwam op 14 april 1912's avonds laat met het grote nieuwe schip in botsing. Vijftienhonderdendrie mensen zijn verdronken toen het schip zonk. Velen van hen waren vooraanstaande mensen uit Engeland en de Verenigde Staten. Slechts 703 zijn er gered.

Vier jaar geleden vlogen we van Engeland naar de Verenigde Staten. We vlogen boven Groen-

land en zagen weer ijsbergen. Een groot gedeelte van de reis hadden we boven het wolkendek gevlogen, maar toen we over Groenland vlogen, was de hemel helder en onbewolkt. De zon scheen helder. Zelden ziet het menselijk oog zo'n schoonheid en grootsheid. Voor ons strekte zich een metersdikke ijslaag uit over het grote eiland. We zagen de dikke gletsjers langzaam door het dal naar de zee kruipen, waar ze afbraken en ijsbergen werden. De fjorden waren vol drijvende ijsbergen, op weg naar de oceaan. Hier ontstonden ontelbare ijsbergen zoals wij die 33 jaar eerder hadden gezien.

De ijsbergen die stammen van de ijslaag op Groenland volgen een voorspelbare koers. Daar de rustige Labradorstroom zonder ophouden door de Baffinbaal en de Davisengte naar het zuiden gaat, neemt die deze reusachtige ijsbergen mee, zelfs tegen wind, golven en getijden in. Stromen oefenen veel meer kracht uit op hun koers dan de winden aan de oppervlakte.

We vergeleken deze strijd van de aardse krachten met de krachten in ons eigen leven, waar de levensstroom — die wordt bepaald en ontwikkeld in het gezinsleven, door een juist onderricht van de ouders — dikwijls bepaalt welke richting kinderen zullen gaan, ondanks de talloze golven en winden van de vijandige invloeden in de boze wereld.

Onder de golven van de oceaan, voor ons onzichtbaar, zijn geweldige krachten waar we rekening mee moeten houden, en zulke krachten zijn er ook in ons leven.

De machtige rivier de Mississippi is een beekje in vergelijking met de grote zeestromen. Men zegt dat de Labradorstroom een van

de geweldigste is. Daarop volgt de Golfstroom, die warm water vanuit het oostelijk deel van de Golf van Mexico langs de oostkust van de Verenigde Staten, en over de Atlantische Oceaan voert, en de kusten van Europa verwarmt. De Golfstroom bestaat uit evenveel water als duizend Mississippi's tegelijk. Hoewel minder omvangrijk, toch vervoert de Labradorstroom jaar na jaar, getrouw en gestadig, duizenden ijsbergen van hun geboorteplaats in Groenland, totdat ze in het warmere water van de Golfstroom uit elkaar vallen en smelten. Op de plaats waar de Labradorstroom de Golfstroom ontmoet, onderging de *Titanic* haar lot.

Het is waar dat onze koers, evenals die van de ijsberg, in belangrijke mate bepaald wordt door krachten die wij slechts gedeeltelijk kennen. Maar het is ook waar dat wij meer op schepen lijken dan op ijsbergen. Wij hebben onze beweegkracht en als we ons van de stromingen bewust zijn, kunnen we er ons voordeel mee doen.

Als wij ook in ons gezin een gestadige, sterke stroom naar ons doel, een rechtvaardig leven, kunnen vormen, kunnen onze kinderen voorwaarts worden gestuwd, ondanks de tegenwind van de moeilijkheden en teleurstellingen, de verleidingen en de mode. Dat is de gezinsinvloed.

Jongeren en volwassenen zijn dikwijls aan zoveel wervelvinden blootgesteld, dat we ons afvragen of ze het kunnen overleven. De modewind drijft een onzeker iemand en iemand die door de massa geaccepteerd wil worden, voort. De stroom van seksuele verleidingen drijft sommigen ertoe hun huwelijk te vernietigen en zich maatschappelijk

te ruïneren, en in de goot te eindigen. Slecht gezelschap, verslaving aan drugs, de brutale goddeloosheid, het moeras van de pornografie, het zijn allemaal invloeden die ons doen afdrijven als wij niet door een sterke, gestadige stroom worden voortgedragen naar een rechtvaardig leven. Onze levensstroom moet worden bepaald en sterk gemaakt worden door ouders en gezin.

In een ieder van ons ligt de mogelijkheid besloten een god te worden — zuiver, heilig, waarachtig, invloedrijk, krachtig, onafhankelijk van aardse machten. Wij leren in de Schriften dat een ieder een eeuwig wezen is; dat wij in den beginne bij God hebben verkeerd (Zie Abr. 3:22.) Deze kennis geeft ons een ongeëvenaard beeld van de bestemming van de mens.

Ik heb gezien dat kinderen van goede families opstandig werden, doolden, zondigden en werkelijk God bestreden. Hierdoor bezorgden zij hun ouders die hun best hadden gedaan om een stroom op te wekken, om hen te onderwijzen en hun tot voorbeeld te zijn, verdriet. Ik heb echter herhaaldelijk gezien dat veel van deze kinderen na jarenlang te hebben rondgezworven, zich niet langer verhardden, beseften wat ze gemist hadden, zich bekeerden en veel bijdroegen tot het geestelijk leven in hun stad. De reden waarom ik geloof dat dit kan gebeuren, ondanks alle tegenwind waaraan deze mensen zijn onderworpen, is, dat zij sterk zijn beïnvloed, veel meer dan zij zelf beseffen, door de levensstroom in het gezin waar ze zijn opgegroeid. Als zij in later jaren het verlangen voelen in hun eigen gezin dezelfde sfeer te scheppen die ze als kind hebben ondergaan, zullen ze geneigd zijn zich

tot de godsdienst te wenden die betekenis aan het leven van hun ouders gaf.

Er is natuurlijk geen garantie dat rechtvaardige ouders er altijd in zullen slagen hun kinderen te behouden. De kans om ze te verliezen is groter als ze niet alles doen wat in hun vermogen ligt. De kinderen hebben een vrije wil.

Maar als wij als ouders in gebreke blijven onze gezinnen te beïnvloeden en ze op het smalle pad te leiden, zullen de golven, de stormen van verleiding en kwaad, het nageslacht van het pad wegvoeren.

„Leer den jongen de eerste beginselen naar den eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken.” (Spreuken 22:6.) Wat wij weten is, dat rechtvaardige ouders die ernaar streven een heilzame invloed op hun kinderen uit te oefenen, op de laatste dag onschuldig zullen worden bevonden, en dat zij erin zullen slagen de meeste van hun kinderen te redden.

De strijd om onze zielen wordt in Mosiah beschreven.

„Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat geweest sedert de val van Adam en zal dat voor eeuwig en immer zijn, tenzij hij zich aan de ingevingen des Heiligen Geestes overgeeft, en de natuurlijke mens afsterft en een heilige wordt door de verzoening van Christus . . . en wordt gelijk een kindeke, onderworpen, zachtmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, gewillig zich aan alles te onderwerpen, wat de Here geschikt acht hem op te leggen, evenals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.” (Mosiah 3:19.)

De „natuurlijke mens” is de „aardse mens” die grove, dier-

lijke passies zijn geestelijke neigingen heeft laten overschaduwen.

Enkele jaren geleden waren we in het buitenland waar de kinderen op de staatschool blootgesteld zijn aan voortdurend propagandistisch spervuur tegen de godsdienst. Ik vroeg de kerkleiders hoe zij hun kinderen in de kerk konden houden en het geloof laten behouden. Ze zeiden: „We leiden onze kinderen thuis gewetensvol op, zodat ze waarheid van dwaling kunnen onderscheiden.

Als ze dan naar school gaan, glijden de goddeloze ideeën waar ze aan zijn blootgesteld van hen af zonder tot ze door te dringen. Onze kinderen houden van ons en vertrouwen ons en blijven het geloof trouw.” God zegene zulke onzelfzuchtige, gelovige ouders. Een goed begin is een veilig huwelijk waarin de afspraak heerst zich persoonlijk te zullen aanpassen en voor eeuwig samen te leven. Met die gezonde basis hebben onze kinderen een veilig gevoel.

De analisten van onze tijd wijzen erop dat in een snel veranderende wereld de mensen aan een soort „shock” lijden, omdat ze het contact met elkaar verliezen. De grote beweeglijkheid van onze maatschappij betekent dat onze kinderen dikwijls van de ene plaats naar de andere worden verhuisd en het contact verliezen met de verdere familie, de grootouders, ooms, tantes, neven en nichten, en buren. Het is belangrijk voor ons dat wij ook in onze families het gevoel aankweken dat wij voor eeuwig bij elkaar horen, dat, welke veranderingen er om ons heen ook plaatsvinden, er fundamentele aspecten in onze verwantschap zijn die nooit zullen veranderen. We behoren

onze kinderen aan te moedigen hun bloedverwanten te kennen. We moeten over ze praten, proberen met ze te corresponderen, ze bezoeken, meedoen aan familie-organisaties, enz.

Hoe lang is het geleden dat u uw kleine en grote kinderen verteld hebt, dat u blij bent dat ze voor eeuwig de uwe zijn? Hoe lang is het geleden dat u, alleen maar om de ander een plezier te doen een cadeautje kocht voor uw wederhelft als verrassing? Hoe lang is het geleden dat u een roos meebracht, of iets lekkers bakte, iets deed om het leven meer fleur en kleur te geven?

Als er een bijdrage moet komen voor het bouwfonds, of het Rode Kruis, of een zaterdagmorgen om het ouderlingenquorum te helpen het huis van een weduwe te schilderen, laat uw kinderen dat dan weten. Als het kan, laat ze dan meebeslissen en mee het werk uitvoeren. Het gehele gezin kan de doop of de ordening van een familielid bijwonen. Het gehele gezin kan de zoon aanmoedigen die meespeelt in een voetbalteam. Allen ontmoeten elkaar geregeld op de gezinsavond, bij de maaltijd, voor het gebed. Misschien kan het gezin de tienden gezamenlijk betalen, en leert ieder van ieders voorbeeld.

Het ouderlijk huis behoort een plaats te zijn, waar vertrouwen op de Here een normale zaak is, niet gereserveerd voor bijzondere gebeurtenissen. Een manier om dit te bewerkstelligen is geregeld en ernstig te bidden. Het is niet voldoende alleen maar te bidden. Het is van wezenlijk belang dat we werkelijk tot de Here te spreken, en te geloven dat Hij ons als ouders zal openbaren wat wij voor onze gezinnen moeten weten en doen. Van sommige men-

sen is wel eens gezegd dat, als zij baden, een kind zijn ogen open deed om te zien of de Here er werkelijk was, zo persoonlijk en direct is hun gebed.

Een kind dat het huis uitgaat om te studeren, of op zending gaat, een vrouw die onder spanning leeft, een familielid dat gaat trouwen of leiding verlangt bij een belangrijke beslissing — het zijn allemaal situaties waarbij de vader zijn patriarchale taak kan uitoefenen, en zijn gezin zegenen. We moeten het feit niet over het hoofd zien dat de moeder, in het bijzonder als de vader afwezig is, met haar kinderen kan bidden en de zegen des Heren over hen kan vragen. Haar is niet de volmacht van het priesterschap verleend, maar zij handelt krachtens de volmacht van haar door God gegeven taak haar gezin in gerechtigheid te besturen.

In een ding verschillen wij heel veel van ijsbergers. Wij hebben beweegkracht en zijn daarom in staat, net als de schepen, onszelf te besturen zoals wij dat willen. Als we ons bewust zijn van de stromingen, kunnen we er ons voordeel mee doen. Van veel grote olietankers en ertsschepen die van Zuid-Amerika naar de havens aan de Atlantische kust varen, wordt gezegd dat zij de Golfstroom berijden zoals vliegtuigen de luchtstromen boven de aarde berijden.

Och, als wij tegen de stroom op willen tornen, dan kan dat; maar toch zal de stroom onvermijdelijk haar invloed hebben. Van aadriaal Peary wordt gezegd dat hij, toen hij naar de noordpool trok, ontdekte dat hij zich op een ijs-schots bevond zo groot als een eiland en terwijl hij zich met zijn honden in noordelijke richting bewoog, bracht de schots hem

nog vlugger naar het zuiden, met een stroming mee.

Broeders en zusters, het gezin is iets aparts — het ouderlijk huis, de familie, is onze basis. Hierover hebben we op deze conferentie veel gehoord — over het gezinsleven, over kinderen en ouders die van elkaar houden en die elkaar nodig hebben. Zo wil de Here dat wij leven.

Nu, tot slot van deze conferentie die drie dagen heeft geduurd en ons veel ideeën heeft opgeleverd, zegenen wij de broeders die eraan hebben meegewerkt, allen die gesproken hebben, die schatten van kennis en veel gegevens en grote inspiratie aan ons hier hebben gegeven.

Als wij weer naar huis terugkeren, broeders en zusters, hoop ik dat wij de conferentie niet vergeten. Neem haar mee. Neem haar mee naar huis. Spreek er met uw familie over, misschien kan iemand er op de avondmaalsvergadering over spreken. Maar breng haar thuis bij uw gezin en geef ze daar profijt van elke opbeuring die tot u mag zijn gekomen, van elke aandring om uw leven te veranderen, en het meer aanvaardbaar te maken voor uw hemelse Vader.

Nu deze conferentie eindigt, zegenen wij u, en geven u de zegen van de Heer des hemels. Broeders en zusters, ik weet dat dit het werk des Heren is. U bent niet voor niets van zo ver gekomen. Het is om uw ziel te voeden.

Ik weet dat de Here leeft — dat God die met Adam was, dat God die naar de oevers van de Jordaan kwam, zei: „Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!” (Mt. 3: 17), om Zijn Zoon voor te stellen aan een wereld die zo volledig van Hem afhankelijk zou zijn. Ik (wordt vervolgd op blz. 12)

Transatlantische boottochten – geen nieuw gezichtspunt

DOOR PAUL R. CHEESMAN

„Ik zeg u ronduit, sinds deze studie hoeven we niet meer te discussiëren. Dit dogmatisch af te wijzen, behoort tot het verleden. Nu is de mogelijkheid aanvaard dat mensen uit de streek rondom de Middellandse Zee en oosterlingen, vóór Columbus hierheen gezeild zijn . . .”

Dit waren de woorden van Dr. Joseph Mahan toen hij in 1973 in Amerika in Lumpkin (Georgia) een studiebijeenkomst onder de naam „Pre-Columbian Transatlantic Crossing” (transatlantische boottochten vóór Columbus) afsloot.

Er bevonden zich vier professoren van de Brigham Young Universiteit — Monte Nyman, Robert Parsons, Ross Christensen en ik — onder de 150 toehoorders, die de meer dan 25 geleerden uit alle delen van de Verenigde Staten hoorden bespreken wat het Boek van Mormon de wereld in 1830 al vertelde — dat de Amerikaanse Indianen afstammen van vroege immigranten uit de oude wereld.

Gedurende de drie dagen dat de groep het onderwerp bestudeerde is gediscussieerd over de diverse bewijzen voor de transatlantische oversteken van vóór Columbus: oude munten, ijzeren voorwerpen en mededelingen die op stenen of metalen platen staan geschreven. Drie conclusies die belangrijk zijn voor de bestudering van het Boek van Mormon zijn op het samenzijn uit het gepresenteerde materiaal getrokken.

De eerste conclusie is dat de vroegere Amerikanen konden lezen en schrijven en inderdaad kronieken bijhielden.

Een van de belangrijkste vondsten, die op de studiebijeenkomst zijn besproken, is de Hearn-plaat. Dr. Y. Lynn Holmes, hoogleraar oude geschiedenis aan het

West Georgia College sprak over de kleine loden plaat die in 1933 in een bloembed in Georgia is opgegraven. De inscripties zijn van het soort dat Sumeriaans spijkerschrift wordt genoemd. Ontdekt is dat de boodschap over schapenhandel gaat. Hoewel de boodschap onbelangrijk is, is het bestaan van dat oude geschrift op een metalen plaat die in Noord-Amerika is gevonden, een belangrijk feit.

Daarna bespraken Dr. Mahan als leider en Manfred Metcalf een soortgelijke vondst, de Metcalf-steen, die in 1966 in Fort Benning, in Georgia, is ontdekt. De steen bevat schrift dat gebruikelijk was ongeveer 1400 v. Chr. in het nabije oosten. Er is nog geen vertaling gemaakt van de steen die 25x22,5x20 cm meet.

Een andere ontdekking, de Bat Creek-steen, werd besproken door Dr. Cyrus Gordon, een bekende archeoloog en onderzoeker uit New York.

De steen is in de tachtiger jaren gevonden en bevat een Hebreeuwse inscriptie die ongeveer 100 v. Chr. gemaakt is, en teruggevoerd kan worden tot het Romeinse Middellandse Zee-gebied.

Een tweede conclusie van de studiegroep, die bijzonder belangrijk is voor degenen die het Boek van Mormon bestuderen, betreft het gebruik van ijzeren voorwerpen door de Amerikanen uit de tijd vóór Columbus. Deze vroege Amerikanen kenden blijkbaar de techniek om ijzer te produceren. Het Boek van Mormon vermeldt het fabriceren en gebruiken van ijzeren voorwerpen.

Dr. Douglas T. Holden, hoofd van het Andrew College in Cuthbert (Georgia) verrichtte onderzoek aangaande metalen kunstvoorwerpen die in de Verenigde Staten zijn gevonden. Dr. Holden vertelde over interessante

Wapens die overeenkomen met deze bijl en bijbladen bewijzen dat vroeger in Noord-Amerika ijzer is gebruikt.

vondsten die door John Heywood, rector bij het opperste gerechtshof van Tennessee, zijn gedaan:

„Heywood . . . ontdekte dat hun (van de Cherokees) mondelinge overleveringen voedsel gaven aan de gedachte over mensen die uit het oosten waren gekomen, en van verhalen die overeenkwamen met de geschiedenis van Kaïn en Abel, en ook het verhaal van de toren van Babel. Er was ook een verhaal over een blanke man die hun een boek had teruggebracht dat verloren was gegaan, en dat om een of andere reden door de tijd heen was kwijt geraakt.

Heywood had veel kunstvoorwerpen aan de oppervlakte gebracht, maar de meest interessante voorwerpen waren van ijzer gemaakt.

Dr. Holden vertelde voorts dat er in Missouri en Noord Carolina bijlen en hamers van vóór Columbus zijn gevonden. In New York zijn ijzeren aambeelden en een ijzeren bijl gevonden in dezelfde streek. In Ohio zijn verscheidene oude smelterijen gevonden; een kort ijzeren zwaard van vóór Columbus is ontdekt in Fayetteville (Tennessee); in Kentucky zijn ijzeren bijlen opgegraven en ook ijzeren armbanden, vier ervan zaten om de linkerarm van een vrouwelijk skelet. In Kentucky is binnen in een boom van meer dan 200 jaar oud en 2 meter doorsnee ook nog een bijl gevonden.

Volgens Dr. Holden heeft Cyrus Thomas in 1880 zijn bevindingen over het oude ijzer gepubliceerd. Daaronder waren de ontdekkingen van een beitelt, een mes en armbanden. In Georgia zijn ijzeren ornamenten, spijkers, klinknagels, sluitringen en beitels gevonden. Deze ontdekkingen vallen de profeet Joseph Smith bij, hoewel velen hem voor leugenaar uitmaakten omdat er ijzer in zijn vertaling van het Boek van Mormon wordt genoemd en men dacht dat het alleen in het Amerika van nu bestond.

De derde en meest belangrijke conclusie van de studiegroep — dat de vroegere Amerikanen inderdaad over de Atlantische Oceaan en de Stille Oceaan uit de oude wereld zijn gekomen — wordt ondersteund door de twee eerste conclusies en door verscheidene andere interessante schakels tussen het land van de Joden en Noord-Amerika.

Dr. Holmes vertelde van twee geschreven voorbeelden waar phylacteriën (doosjes van ongelooft leer, om de arm gebonden) onder de Indianen zijn gevonden. In de doosjes bevonden zich stukjes perkament dat gedeelten van het boek van Mozes. Een is in Pittsfield (Massachusetts) gevonden met perkament dat in het Hebreeuws is beschreven. De ander phylacterie bevatte perkament met Hebreeuwse gedeelten uit Exodus en Deuteronomium. Deze zijn in 1854 in Fort Leavenworth (Kansas) gevonden.

Dr. Douglass C. Braithwaite besprak foto's van Romeinse en Hebreeuwse munten die na 1803 in Noord Amerika zijn gevonden, ook de munten die in Noord Carolina, Georgië, Tennessee, Missouri en Oklahoma zijn gevonden; in Kentucky zijn Hebreeuwse munten opgegraven; en munten uit Syracuse zijn in Alabama ontdekt. Dr. Braithwaite merkte op dat: „ . . . het voor hen die de historie van Noord-Amerika bestuderen niet logisch is de genoemde ontdekkingen . . . van munten . . . te negeren.”

Ontdekkingen, zoals deze munten uit het Middellandse Zee-gebied en de ijzeren voorwerpen en smeltovens, geven inderdaad bestaansrecht aan de theorie van de transatlantische overtochten van vóór Columbus.

Toen ik de studiebijeenkomst bezocht vroeg men mij als afgevaardigde van de Brigham Young Universiteit een paar punten naar voren te brengen. Ik heb geprobeerd de toehoorders bekent te maken met het Boek van Mormon. Mij is zelfs gevraagd de film over het vroegere Amerika en het Boek van Mormon te vertonen, getiteld „Het oude Amerika spreekt.” Alles is in dank aanvaard en er zijn veel vragen over de kerk beantwoord.

Paul V. Lutz, uitgever van het researchtijdschrift *Manuscript*, heeft de bevindingen van de studiegroep samengevat:

„Hoewel velen aan de echtheid van een deel of van al het materiaal dat is besproken zullen twijfelen, geeft de overvloed van materiaal iedereen die daarvoor open staat veel stof tot nadenken.”

Als ik terugdenk aan de ervaringen van de studiebijeenkomst ben ik verbaasd over de veranderingen die veel geleerden en wetenschapsmensen in hun standpunten hebben moeten aanbrengen, zelfs in de afgelopen tien jaar, door de bewijzen van oversteken uit de tijd vóór Columbus. Als gevolg van de conclusies van deze studiegroep zou veel kritiek ten aanzien van het Boek van Mormon, die vooral op bovengenoemde punten betrekking heeft, grondig moeten worden herzien.

Deze bevindingen zullen niet altijd tot bekering leiden, maar ze kunnen het verlangen geven het Boek van Mormon, het meest interessante en verhelderende verslag van onze tijd, te lezen.

Dr. Paul R. Cheesman is buitengewoon hoogleraar oude geschriften en directeur van het Institute for Book of Mormon Projects op de Brigham Young Universiteit. Hij is ringpresident van de zevende ring van de Brigham Young Universiteit.

Inwijdingsgebed voor de tempel te Washington

Ongeveer 40.000 kerkleden uit het oostelijk deel van de Verenigde Staten en Canada woonden op 19-22 november 1974 de inwijdingsdiensten bij van de tempel te Washington.

Deze tempel is nummer zestien in deze wereld die thans in gebruik is.

Het inwijdingsgebed is op elk van de tien diensten uitgesproken door president Spencer W. Kimball. Op 19 en 20 november zijn per dag drie diensten gehouden en op 21 en 22 november twee.

De kerkleden verzamelden zich in de verschillende ruimten van de tempel, ook in de kamers waar de verordeningen worden voltrokken, in de kapel, de eetzaal en de plechtige vergaderzaal. De kerkleden hadden van hun bisschoppen kaarten gekregen om de diensten bij te wonen.

Na het inwijdingsgebed hebben algemene autoriteiten op elke vergadering gesproken. Alle algemene autoriteiten waren bij de inwijdingsdiensten aanwezig, behalve ouderling Alma Sonne, assistent van de Raad der Twaalven en president Milton R. Hunter, van de Eerste Raad van Zeventig.

De andere sprekers tijdens de inwijding, die vier dagen duurde, waren Fred A. Markham, hij vertegenwoordigde de architecten van de tempel, president Julian C. Lowe van de Ring Oaktou Virginia en voorzitter van het tempel-districtcomité, en Robert W. Barker, regionaal vertegenwoordiger van de Twaalven.

Er hebben tien verschillende koren van 80 mensen gezongen. Zij vertegenwoordigden de tien verschillende regio's in het tempelconglomeraat.

Veel leden die van buiten kwamen, werden gehuisvest bij kerkleden in de omgeving van Washington.

De inwijding volgde op de openstelling van het gebouw voor het publiek. Dit heeft zeven weken geduurd en er zijn 758.322 bezoekers geweest.

Na de inwijding is het tempelwerk — de verordeningen voor de levenden en de doden — begonnen onder leiding van de tempelresident Edward E. Drury Jr.

Onze heilige Vader in de hemel, Gij hebt onze geesten geschapen in de hemelen, en de aarde, en alle dingen daarop, Gij de meest heerlijke, volmaakte, in genade, liefde en waarheid; in de naam van Uw zeer geliefde Zoon, Jezus Christus komen wij deze dag in dit prachtige gebouw tot U om het aan U, onze levende God, te wijden.

Wij prijzen Uw heilige naam, geliefde Vader. Wij zijn dankbaar dat U ervoor gezorgd heeft dat dit land opnieuw is ontdekt en bevolkt door mensen die een grote natie hebben opgericht met een geïnspireerde grondwet die de vrijheid garandeert, zodat de glorierijke wederoprichting van de kerk van Uw geliefde Zoon tot stand kon komen.

En nu wijden wij deze mooie tempel aan U. Hij is tot stand gekomen door de opofferingen van Uw volk, dat U toegewijd liefheeft.

Wij zijn U dankbaar dat U Uw eniggeboren Zoon naar deze aarde hebt gezonden om onze Helland te zijn, en dat Gij ook een profeet hebt gezonden, Joseph Smith, lang voor zijn geboorte geroepen en genoemd om de wederoprichting tot stand te brengen, en dat U en Uw geliefde Zoon Zich verwaardigden persoonlijk aan de profeet te verschijnen, om de boze te verslaan en de hemelen te openen, en de wereld door openbaringen de kennis van U en Uw Zoon, en Uw heilige doeleinden, terug te geven.

Wij zijn dankbaar dat deze, Uw zoon Joseph Smith, tot aan de dag dat hij om het geloof gedood werd, en zijn opvolgers tot op vandaag, Uw openbaringen hebben ontvangen, waardoor het priesterschap, het apostelschap, het tempelwerk en alle facetten van de ware en volledige godsdienst terug zijn gebracht, en heilige mannen de sleutelen hebben overgedragen van het koninkrijk en van al het belangrijke werk om de levenden en de doden naar het eeuwige leven te brengen.

Wij zijn dankbaar dat de gouden platen bewaard zijn gebleven, zodat het Boek van Mormon, het meeste juiste boek met al zijn heerlijke waarheden, kon worden teruggegeven, om het aan het huis van Israël te laten zien „ . . . opdat zij de verbonden des Heren mogen weten . . . en tevens tot overtuiging van Jood en niet-Jood, dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God . . . ” (*Titelpagina Boek van Mormon.*)

Onze Vader, wij zegenen Uw heilige naam en verheerlijken U dag aan dag waar U troont in glorie en heerschappij, en met een oneindigheid aan macht en heerlijkheid; vergroot ons geloof als wij denken aan de glorierijke uitredingen in het verleden, opdat wij niet wankelen, maar al Uw heilige doeleinden tot stand brengen.

Onze Vader, zegen ons opdat wij volgens Uw geboden zullen leven en Uw programma volgen. Wilt U ons alstublieft onze zonden vergeven wanneer wij ons volledig bekeren, en laat ons de rijke zegeningen en vreugde deelachtig worden die U de getrouwen heeft beloofd.

Vader, wij weten dat de goddelozen in het verleden zijn gestraft met hongersnood en pestilentie, gebrek, en smart en oorlog. Wij bidden dat Uw volk zich zal bekeren en Uw geboden onderhouden, en soortgelijke rampen zal kunnen afwenden die anderen vóór ons hebben geleden.

Onze Vader, wij zijn zeer bezorgd over de wijdverspreide goddeloosheid op deze wereld, de godslasteringen, de corruptie, de verontreiniging en de onzedelijkheid en we worden herinnerd aan de dagen uit het verre verleden toen er steden werden verwoest en geplunderd en gebouwen neergehaald en mensen gevangen genomen om slaven van vijandige naties te worden.

Wij denken aan de verwoesting door een vloed die de aarde van beoedeling der mensen moest zuiveren, en wij zien nu alle zonden van het verleden weer voor onze ogen afgeschilderd, als de mensen toegeven aan dingen die hun zogenaamd vrijstaan en blindelings in de val lopen die moet uitlopen op verwoestende rampen. Zegen ze, Vader, opdat ze in volkomen rechtvaardigheid tot U mogen terugkeren.

Vader, wij zijn bezorgd over de politiek in de wereld van vandaag en dat de naties kennelijk slechts een brandende lucifer nodig hebben om oorlog en verwoesting teweeg te brengen.

Wij bidden U, zegen de leiders der volken, opdat ze met verstand en in rechtvaardigheid mogen regeren, en geef Uw volk de vrijheid U in waarheid en gerechtigheid te aanbidden. Weerhoud de krachten, onze Vader, die ons tot de rand van de vernietiging voeren.

Zegen alle mensen, hemelse Vader, dat ze voorspoedig mogen zijn, maar niet meer dan hun geloof kan verdragen.

Onze Vader, zegen de leiders van Uw koninkrijk hier op aarde; openbaar Uw geest en wil aan hen. Laat ze trouw zijn aan de gerechtigheid, vandaag, morgen, tot het einde der aarde.

Onze Vader, als U Uw kinderen met voorspoed zegent, bidden wij dat ze niet overladen zullen worden met kudden en kleinvee en land en schuren en welvaart en ze deze valse goden gaan aanbidden.

In zoverre de volken zich bekeren en U volgen, wees genadig, onze Vader, en laat Uw verwoestende engel vredelievend worden en moge Uw volk worden vergeven. Wees genadig, o Here, met uw bekeerlingen, als ze geleden en hun leven veranderd hebben.

Onze genadige Vader, wij herinneren ons levendig het gebod van Uw Zoon: „ . . . Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen.” (Markus 16:15.)

Onze Vader, onze pogingen om dit gebod te vervullen, lijken klein en kinderlijk, niet erg lonend. Geef ons, bidden wij, vastberaden harten opdat wij, Uw volk, de offers brengen die nodig zijn; dat onze zonen rechtvaardig mogen leven gedurende de jaren dat ze opgroeien en zullen streven naar geestelijke uitmuntend-

heid, om waardig te zijn het evangelie uit te dragen naar de volken der wereld.

O genadig Vader, er zijn landen waarvan de poorten ontsloten en de deuren geopend moeten worden, en harten van koningen, presidenten en keizers en ministers, moeten worden verzacht, zodat zij zullen toestaan dat het evangelie aan hun volk wordt gepredikt.

Onze Vader, zegen de talloze miljoenen in de wereld, dat zij Uw waarheid zullen ontvangen, en zegen de zendingen over wie de zon nimmer ondergaat, dat niets ze zal overwinnen als ze Uw evangelie getrouw aan de wereld aanbieden, en onze Vader, zegen in het bijzonder de kinderen van Uw volk in overzeese landen, dat zij hun zonen aan dit heilige werk zullen wijden. Hebben wij gefaald, help ons onze plichten te zien; waar wij belemmerd worden, bidde wij, open de deuren en zwaai de poorten wij open, en laat Uw dienstknechten de aarde met hun getuigenis bedekken.

Onze almachtige Vader, vergroot ons geloof wanneer wij ons de glorieijke bevrijdingen uit het verleden herinneren. Wij herinneren ons dat U Zichzelf door Uw machtige hand openbaarde in het „brandende bos” in de woestijn, dat niet verteerd werd. U openbaarde Uw macht door de kinderen van Israël te bevrijden uit de Egyptische slavernij; U reddte Noach en zijn nageslacht van de verwoestende zee; U leidde het gezin van Lehi door verschrikkelijke woestijnen en onmetelijke zeeën; U beschermde Daniël in de leeuwenkuil; U opende de deuren der gevangenis en U leidde de heiligen van deze tijd over de vlakke naar de valleien der bergen.

Door deze en ontelbare andere gebeurtenissen weten wij dat U poorten kunt ontsluiten en deuren kunt openen, zodat wij de mensen van deze wereld Uw verheven programma kunnen presenteren, zoals Uw geliefde Zoon heeft geboden. Daarom bidde wij, leid onze zendingen met hun getuigenis van de waarheid naar alle volken en neem alle hinderpalen weg.

Onze Vader in de hemel, onze harten gaan uit naar de Lamanieten. Geef ze oren die luisteren en een begrip-pend hart. Laat ze geloven, zorg dat ze contact met U hebben en zichzelf bevrijden van alle „andere goden” en bijgeloven en angsten; laat ze machtig worden in Uw naam. Zegen ze, zodat ze de verbonden van de Here zullen kennen, dat ze het evangelie zullen geloven en vertrouwen op de genade van Jezus Christus en door geloof in Zijn naam verheerlijkt worden, en dat ze door hun bekering gered mogen worden.

Onze genadige hemelse Vader, wij bidde U, zegen Uw leiders. Wij zijn dankbaar voor alle presidenten vanaf Joseph Smith tot aan president Harold B. Lee, en danken U voor de rijke bijdragen die ieder van hen aan Uw zaak heeft gegeven. Wij bidde U, zegen de huidige president en openbaar hem en zijn raadgevers Uw zin en wil, opdat zij gezamenlijk Uw programma op aarde geïnspireerd mogen leiden. Geef ze wijsheid, oordeel,

vrede, bescherming, inspiratie en voortdurend Uw openbaringen. Wij bidde U ook voor de twaalf apostelen, dat zij het evangelie op de juiste wijze naar iedere ziel op aarde mogen brengen. Geef ook hun Uw heilige openbaringen. Zegen de patriarch van de kerk, de assistenten van de Twaalven, de Eerste Raad van Zeventig en de presiderende bisschop, de regionale vertegenwoordigers van de Twaalven, de leider in ring, zending, wijk en gemeente, de onderwijsinstellingen, de hulporganisaties, en al Uw mensen, die in iedere regio bezig zijn om Uw kerk te doen groeien en tot vooruitgang te brengen.

Wij bidde U, zegen het presidium van deze tempel, de tempelmoeder, en alle tempelwerkers. Schenk ze wijsheid, help ze een heilige sfeer te scheppen in dit huis, zodat alle verordeningen gedaan zullen worden op een heerlijke, geestelijke manier, waardoor de mensen er naar zullen verlangen hier te zijn. Zegen ook de deurwachters de bewakers en de ambtenaren die alles in dit gebouw verzorgen.

Wij zijn dankbaar, Vader, dat Uw Zoon de deur der gevangenis wijf open heeft gecoooid voor de menigten die in de geestenwereld wachten.

Dat U Zich verwaardige om deze tempel tot Uw huis te maken en dat Uw heilige engelen hen mogen bezoeken als geweldige, gedreven winden om Uw boodschappen met macht en heerlijkheid te brengen.

Heilige Vader, wij zijn dankbaar dat U toestond dat Petrus, Jakobus en Johannes op aarde verschenen om het Melchizedekse priesterschap en het apostelschap te brengen aan Uw dienstknechten Joseph Smith en zijn medewerkers, en door hen aan ons.

O heilige Vader, wij hebben met grote bezorgdheid onze joodse broeders gadeslagen. Wij hebben hun vervolgingen en lijden gezien, en wij bidde dat het uur spoedig mag komen dat zij het evangelie zullen geloven, Uw Zoon als hun Verlosser zullen aanvaarden, en verlost zullen worden.

Zegen de mensen die naar dit gebouw komen voor hun verzegelingen, huwelijken, zalvingen en andere verordeningen. Zegen dit huis opdat het een huis van gebed, een huis van vasten een huis van heerlijkheid, een huis van eeuwig huwelijk, een huis van verzegelingen, en het huis van God moge zijn, en ook Uw huis waarin het heilige verlossingswerk door de levenden kan worden gedaan voor de ontelbare doden.

Zegen degenen die hier komen, dat hun handen heilig mogen zijn als zij ze hoog opheffen, en dat niets dat onrein is ooit zal worden toegestaan in dit, Uw huis, binnen te gaan om het te verontreinigen.

Wij vragen U, heilige Vader, allen die liegen en valse berichten over Uw dienstknechten verspreiden, te beschamen en te verwarren, opdat al hun vernietigende werken teniet gedaan worden.

O heilige Vader, wij bidde U dit grote volk te zegenen dat hier verenigd is in het meest uitverkorene van alle

uitverkoren landen. Zegen de president van deze natie, het congres, het departement van Justitie, de ministers, de wetgevers en degenen die de wetten in de staten, provincies en steden uitvoeren, opdat de vrijheid de hoeksteen mag blijven.

O hemelse Vader, hoor onze beden; aanvaard onze bodedoening; vergeef onze zonden; en help ons bij ons streven. Laat Uw zegeningen vanuit de hemel nederdalen „ . . . waar Gij van eeuwigheid tot eeuwigheid troont in heerlijkheid, eer, kracht, majesteit, macht, heerschappij, waarheid, gerechtigheid, oordeel, barmhartigheid en een oneindige volheid.

En nu, grote en goede Vader, bidden wij U, aanvaard dit huis. Wij wijden het aan U voor Uw heilige en rechtvaardige oogmerken en dragen het U op. Laat ons hosanna voor U en het Lam zingen, en laten dezen, Uw gezalfden, bekleed met zaligheid zijn, zodat Uw heiligen van vreugde zullen juichen.

En nu, o Vader, wij vragen U dit huis te aanvaarden, het werk van de handen Uwer dienstknechten, dit huis waar U voor eeuwig kunt vertoeven.

Wij bidden U, Vader, dit gebouw geheel en al te aanvaarden, vanaf de fundering tot de nokken en alles wat daar tussen is en het te heiligen.

Wij vragen Uw aanvaarding en bescherming voor de onderste steen tot en met de hoogste spits waar het beeld van Moroni op staat.

Wilt u deze muren zegenen, dat ze niet zullen vergaan, en de tussenmuren, de vloeren en het dak, de liften en de trappen. Zegen de verlichting, de verwarmingsapparatuur, de ketels, de dynamo's, de verbindingsbuizen en draden, de lampen, het meubilair, de artikelen van allerlei soort.

Zegen ook de voorhangen, de altaren, de gordijnen, de tapijten, het doopvont en de ossen, de kasten, de kelders, de verslagboeken en de documenten, zegen de stoffering, de stoelen, de kussens, het

behang, de sloten en al de toestellen met toebehoren; ook de versieringen, al het hout- en ijzerwerk, het borduur- en naaiwerk, de schilderijen en beelden, de zijde de wol en het katoen.

Het glas, porcelein, en al het andere dat er is, bieden wij u nederig aan te Uwer aanvaarding, om Uw heiligende zegeningen en Uw bescherming.

O Vader, wij bieden de altaren aan waarvoor Uw dienstknechten en dienstmaagden hun zegeningen en verzegelingen zullen ontvangen, en wij bidden dat deze heilig mogen blijven. Met de gebouwen bieden wij het land aan waarop ze zijn gebouwd, de paden en hekken en bloembedden en bomen en planten, bloemen en struiken. Mogen ze prachtig bloeien en voor allen aangenaam zijn, dat deze heuvels een veilige haven van vrede en rust, van heilige meditatie mogen zijn.

Vader, wij bidden U dit gebouw en en alles wat ertoe hoort te beschermen tegen beschadiging en verwoesting door vuur en overstroming en de woede der elementen, bliksem en wervelstormen, aardbevingen en alle verwoestende factoren; o Here, wij bidden U, bescherm het.

Nu genadige Vader, sta dit trouwe, liefhebbende volk toe Uw heilige naam voor eeuwig te prijzen in alle natieën, in alle geslachten en talen en volken, en laat ze met luide stem voor Uw troon en voor het Lam Gods roepen, zeggende: „De zaligheid zij onzen God, Die op den troon zit, en het Lam” en laat ons eensgezind U prijzen, zeggende: De lof en de eer, en de heerlijkheid, en de wijsheid, en de dankzegging, en de kracht, en de sterkte zij onze God en Zijn Zoon in alle eeuwigheid.

En nu, door de macht van het heilige priesterschap dat U ons heeft gegeven, wijden wij dit gebouw en alles dat er verband mee houdt, en al het toebehoren en de inhoud aan U, o heilige Vader, en vragen Uw zegen erover. In waardige naam van Uw geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Verlosser. Amen en Amen en Amen.

(Vervolg van blz. 5)

weet dat dit de God was die wij aanbidden, die naar de berg der verheerlijking kwam en weer tegen die dienstknechten Petrus, Jakobus en Johannes, die in hun onvolmaaktheid het werk des Heren moesten uitdragen zei: „Deze is Mijn geliefde Zoon, in Den-

welken Ik Mijn welbehagen heb” (Mt. 17:5). Die zelfde God — wij weten dat Hij leeft en bestaat — kwam naar de staat New York en zei dezelfde dingen die Hij reeds tegen de Nefieten had gezegd tegen die wereld die lange, lange tijd in duisternis had vertoefd: „Deze is Mijn geliefde Zoon — hoor Hem!” (Joseph Smith 2:17.) Ik weet dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God. Ik weet dat. Ik weet dat het evangelie dat wij onderwijzen het

evangelie van Jezus Christus is en dat de kerk waar wij toe behoren de kerk van Jezus Christus is. Zij onderwijst Zijn leer en Zijn richtlijnen en Zijn denkbeelden. Ik weet dat wanneer wij allen de denkbeelden naleven zoals Hij ze geeft en zal blijven geven, al de beloofde zegeningen de onze zullen zijn. God zegene u, en wij laten Zijn zegen bij u, en onze genegenheid, onze waardering voor u, in de naam van Zijn Zoon, Jezus Christus. Amen.

Mormoons dagboek

In het hart van elke heilige der laatste dagen staan de dingen beschreven die hij dagelijks beleeft als hij naar het evangelie leeft en de Here liefheeft. Het zijn de verhalen van ons allemaal. Vertel uw belevenissen aan de andere leden van de kerk, zodat die gesterkt worden door uw getuigenis, verhoorde gebeden, zegeningen en dankbaarheid.

Stuur ze naar broeder E. H. Chardon, Kerkelijk Vertaalebureau, Postbus 13042, Utrecht.

Het Boek van Mormon leerde mij lezen

DOOR IRMA DE MACKENNA,
CHILI

„Zuster, ik kan nu lezen!”

Verbaasd keek ik haar aan. De kleine rimpels in haar gezicht plooiden zich in een brede glimlach. We hadden in de gemeente Quilpue een lunch van de zustershulpvereniging.

„Maar, zuster Medina . . .” stamelde ik, „ik wist niet . . .”

„O, ik wilde niet dat iemand het wist,” antwoordde ze. „Ik schaamde me zo.”

Zuster Ana de Medina was een oudere dame, ze lachte en was vriendelijk. Ze kwam naar onze gemeente en ademde onregelmatig omdat ze een hartkwaal had. Ze was weduwe en geen van haar kinderen wilde het evangelie aannemen. Ze kwam met de bus naar de kerk, gewoonlijk was ze alleen.

„Maar zuster Medina, waarom hebt u mij niet verteld dat u niet kon lezen? Ik was graag naar uw huis gekomen om het u te leren.”

„Dank u wel zuster. Ik weet dat u dat gedaan zou hebben. Ik leerde in het Boek van Mormon lezen — en met de hulp van de Here.”

Dat interesseerde me. De zuster bezocht de zustershulpvereniging trouw en daar ik lerares geestelijk leven was, vroeg ik haar dikwijls of zij een tekst wilde voorlezen. Met een vriendelijke glimlach antwoordde ze altijd: „Het spijt me. Dat kan ik niet.” Ik dacht alleen dat ze niet zo goed kon zien of haar bril was vergeten.

Toen vertelde zij mij dat in de tijd dat zij nog een meisje was haar ouders het niet nodig vonden dat een meisje les kreeg, en ze leerde alleen de huishouding doen.

Naar de zendingen luisterde ze aandachtig en ze voelde dat ze de waarheid vertelden. Als ze waren vertrokken vroeg ze aan haar dochter of zij de pamfletten wilde voorlezen. Zo werden de lessen voortgezet en de zendingen hebben nooit geweten dat ze niet kon lezen — ze probeerde elk woord en elk onderwerp te onthouden. Ten slotte brak de tijd aan dat ze over het Boek van Mormon gingen praten en ze gaven haar er een. Op dat moment begon haar verdriet!

Ze accepteerde het Boek van Mormon als een kostbaar geschenk, deed er een mooie omslag om, zodat het niet zou worden beschadigd, en legde het op de schoorsteen. Ze nam het geregeld in haar bevende handen en liefkoozde het. Ze huldte dikwijls omdat ze een kostbare schat had waar ze niet van kon genieten.

Op een dag kon ze het niet langer verdragen, ze viel op haar knieën en smeekte de Here of Hij haar wilde helpen de schatten van dat boek te leren kennen, haar niet in duisternis te laten nu ze zo dicht bij het licht was.

Op een dag vroeg ze aan haar dochter of zij de eerste regel van het Boek van Mormon wilde voorlezen, alleen maar de eerste regel. „Ik, Nephi, uit eerzame ouders geboren . . .” Ze herhaalde dit twee, drie, vele keren. Ze bestudeerde elk woord zorgvuldig, hoe het was gevormd en wat het betekende. Ze leerde die woorden uit het hoofd.

Daarna vroeg ze haar dochter of ze haar de tweede zin wilde voorlezen, en daar deed ze hetzelfde mee. Ze herhaalde die vele keren totdat elk woord in haar geheugen stond gegrift. Langzaam ging ze verder, regel voor regel totdat ze in staat was bepaalde woorden te herkennen die in de schrifturen worden herhaald. Weldra begon ze de volgorde van de woorden in de Spaanse taal te begrijpen. Ze leerde lettergrepen te analyseren en toen de letters te combineren met de bijbehorende klank.

Haar ijver was verbazingwekkend. Dag na dag leerde ze, regel voor regel, haar geliefde Boek van Mormon te lezen. Ten slotte kwam het geweldige moment dat ze ontdekte dat ze elk willekeurig gedeelte kon lezen. *Ze kon lezen!*

Vanaf dat moment las zuster Medina het Boek van Mormon met een grote dorst naar kennis. Daarna las ze de Leer en Verbonden, en was dolgelukkig met de wijsheid uit zoveel geïnspireerde boodschappen.

Zuster Medina is nu dood, maar ik zie haar blijde, bezield gezicht nog voor me want telkens als we vergaderden, vond ze het heerlijk over iets te spreken dat ze had gelezen.

Tien geheimen voor het begrijpen van Jesaja

DOOR BRUCE R. McCONKIE

Van de Raad der Twaalven

Als wij voor onze eeuwige zaligheid afhangen van volledig en waarachtig begrijpen van de geschriften van Jesaja, die door Nefi echt werden doorgrond (en wie zal zeggen dat dat voor ons niet geldt) hoe zal het ons dan vergaan op die grote dag, als wij met Nefi zullen staan voor de heerlijke rechterstoel van Hem die zei: „ . . . groot zijn de woorden van Jesaja”. (III Ne. 23:1.)

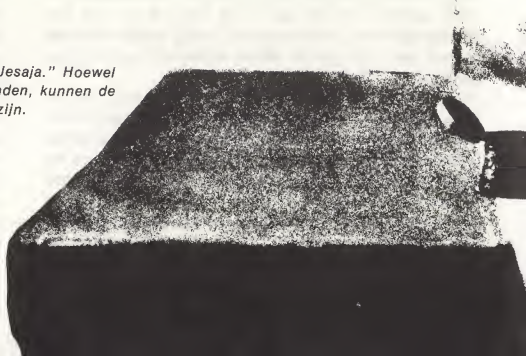
Voor Laman en Lemuel waren de woorden van Jesaja als een verzegeld boek. De oudere broers van de jonge Nefi konden de woorden lezen en de taal begrijpen die de grote ziener van Israël had geschreven, maar hun ware, profetische betekenis konden ze niet bevatten. De herrezen Heer gebod de Nefieten en het gehele huis Israëls, ook ons, en daarom alle niet-joodse volkeren „ . . . dat gij ijverig onderzoekt de woorden van Jesaja. Want hij sprak waarlijk” zegt de Here, „over alles betreffende Mijn volk, dat van het huis Israëls is; daarom moet hij noodzakelijkerwijs ook tot de niet-joden spreken. En alles wat hij sprak is geschied en zal geschieden volgens de woorden die hij sprak”. (III Nefi 23:1-3.) Laman en Lemuel zijn de prototypen van de moderne christenen. Het is hun bijna volkomen onmogelijk de moeilijke leringen van deze oude profeet te begrijpen. Door hun gebrek aan geestelijk onderscheidingsvermogen kwamen ze op het pad dat berg-

afwaarts leidt, naar de eeuwige verwoesting. Want vader Lehi noemde waarlijk „ . . . vele grote dingen, die moeilijk te begrijpen waren, indien een mens de Heer niet vroeg.” Zij rebelleerden tegen zijn leringen en weigerden zich tot de Here te wenden om de ware betekenis te leren. Nefi vroeg ze: „Hebt gij de Here gevraagd?” Ze antwoordden: „Dat hebben wij niet gedaan, want de Here maakt ons zulke dingen niet bekend.”

Toen sprak Nefi tot hen — in de taal van de Here God zelf — over de grote belofte en wet volgens welke ieder mens de ware betekenis van de geopenbaarde woorden te weten kan komen. Hij zei: „Indien gij uw hart niet zult verstokken, en Mij in geloof vraagt, gelovende, dat gij zult ontvangen, en als gij Mijn geboden naarstig onderhoudt, zullen deze dingen zeker aan u worden bekend-gemaakt.” (Zie I Ne. 15:1-11.)

Nefi zei: „ . . . mijn ziel verheugt zich in de woorden van Jesaja . . .” (II Ne. 25:5.) Ik denk over Jesaja en zijn uitlatingen als Nefi. Ik vind dat als ik denk te gaan waar Nefi en Jesaja zijn gegaan, ik hun taal moet spreken, hun gedachten moet denken, ik moet weten wat zij weten, ik moet geloven en onderwijzen wat zij geloofden en onderwezen. Ik moet leven zoals zij leefden.

Nefi schreef: „Groot zijn de woorden van Jesaja.” Hoewel velen zijn profetieën moeilijk te begrijpen vinden, kunnen de profetische woorden van Jesaja ons duidelijk zijn.

Het zou wel eens kunnen zijn dat mijn zaligheid (en ook de uwe!) afhangt van het feit of wij de woorden van Jesaja even volledig en waarlijk begrijpen als Nefi ze begreep.

Trouwens, waarom zouden Nefi of Jesaja iets weten dat ons wordt onthouden? Behandelt God die geen „aan-nemer des persoons” is, Zijn Kinderen niet allemaal eender? Heeft Hij ons niet Zijn belofte gegeven en ons de voorwaarden en condities genoemd van Zijn wet, volgens welke, Hij ons zal openbaren wat Hij hun heeft geopenbaard?

De Here Jehova openbaarde aan Jesaja dat „. . . een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren”, Zijn naam zal zijn Immanuël („God is met ons”). (Jesaja 7:14.) Dit „Kind” zal zijn de „Sterke God, Vader der eeuwigheid”, Die zal regeren „met gericht en met gerechtigheid . . . tot in eeuwigheid” (Jesaja 9:5-6). Hij zal „. . . Zijn ziel . . . tot een schuldoffer gesteld . . . hebben” en Zijn graf „bij de goddelozen . . .” stellen. (Jesaja 53:9-10.)

Voor alle mensen is zijn verlossende belofte: „Uw doden zullen leven, ook mijn dood lichaam, zij zullen opstaan . . .” (Jesaja 26:19.) Hij zal Israël in de laatste dagen bijeenvergaren en „. . . de vrijgekochten des Heeren zullen wederkeren, en tot Sion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen . . .” (Jesaja 35:10.) Zijn volk zal „. . . oog aan oog zien, als de Heere Sion wederbrengen zal . . .” (Jesaja 52:8.) Indien deze en heel veel andere heerlijke waarheden aan Jesaja en Nefi bekend waren, zouden ze dan voor ons verborgen worden gehouden? Waarom zouden deze profeten iets weten dat wij niet weten? Is de Here Jehova ook niet onze God?

Laten wij eerlijk bekennen dat veel mensen Jesaja moeilijk te begrijpen vinden. Zijn woorden gaan het bevattingsvermogen van degenen die de kerken der wereld bevolken, bijna geheel te boven. Nefi zei: „. . . Jesaja zeide vele dingen, die voor velen van mijn volk moeilijk te begrijpen zijn . . .” (II Ne. 25:1.) Ook in de ware kerk, onder hen die verlicht behoren te zijn door de gave van de Heilige Geest, zijn er velen die de hoofdstukken van Jesaja in het Boek van Mormon overslaan. Zij doen alsof ze een gedeelte van een verzegeld boek zijn, en dat zijn ze misschien voor hen ook wel. Als Jesaja, zoals velen veronderstellen, tot de profeten behoort die het moeilijkst zijn te begrijpen, behoren zijn woorden voor ons ook tot de belangrijkste die wij moeten weten en waar wij over moeten nadenken. Sommige heiligen der laatste dagen hebben het zegel verbroken en een glimp opgevangen van de profetische woorden die van zijn pen kwamen, maar zelfs onder de heiligen is er waar het deze grote schatten betreft niet veel meer licht dan een brandende kaars. Maar het visioen van Jesaja de ziener moet niet onder een korenmaat worden gezet. Zijn profetische woorden behoren krachtig over te komen in het hart van elk

kerklid. Als er mensen zijn die werkelijk verlangen hun kennis van Gods heilsplan en van de handelingen des Heren met het Israël van de laatste dagen te vergroten en te vervolmaken — alles in overeenstemming met Zijn gebod om de woorden van Jesaja ijverig te onderzoeken (III Ne. 23:1) — kan ik ze de sleutel voor de deur naar die kennis geven. Er is een stroom van licht gevloeid uit de pen van die getuige van Christus en Zijn wetten. Jesaja was in veel opzichten de grootste profeet van Israël. Hier zijn mijn tien „geheimen” om Jesaja te begrijpen:

1. Verwerf een algemene kennis van Gods heilsplan en van Gods bemoeienis met Zijn aardse kinderen.

Het boek Jesaja is geen definitie van de leer der zaligheid, zoals II Nefi en Moroni bij voorbeeld. Het is geschreven voor een volk dat onder andere reeds wist dat Jezus de Here is door Wiens verzoenden bloed de verhoging komt. Zij weten reeds dat geloof, bekering, doop, de gave van de Heilige Geest en de rechtvaardige werken onontbeerlijk zijn voor het bevaren van het koninkrijk huns Vaders. Er is bij voorbeeld kennis van het voorbestaan en de krijg in de hemel nodig om het verhaal in Jesaja 14 te kunnen begrijpen van Lucifer en zijn legers die op aarde werden geworpen, zonder ooit een sterfelijk lichaam te ontvangen.

2. Onderken de positie van het huis van Israël in Gods plan.

Jesaja's liefde en belangstelling richt zich op het uitverkoren volk. Zijn meest gedetailleerde en uitgewerkte profetieën schilderen de triomfen af van het zaad van Jakob in de laatste dagen. Hij is boven alles de profeet der wederoprichting.

Zoals is voorspeld door alle heilige profeten sinds het begin der wereld, roept het programma van de Here om een wederoprichting van alle dingen. Dat is, dat alles elke waarheid, leer, macht, priesterschap, gave, genade, wonder, verordening en machtig werk dat ooit geweest of voltrokken is, in welke eeuw van geloof ook, weer zal komen. Het evangelie waar Adam zich in verheugde, zal vertoeven in de harten van Adams nageslacht, voor en tijdens het grote duizendjarige rijk. Israël — het uitverkoren en begunstigde volk des Heren — zal wederom het koninkrijk bezitten; het zal weer vertoeven in de landen van zijn erfenis. Ook zal de aarde terugkeren naar haar paradijselijke staat, en de vrede en volmaaktheid van de stad van Henoch zal duizend jaar op aarde verblijven.

Dit zijn de dingen waar Jesaja over heeft geschreven. Van alle vroegere profeten is hij degen wiens geschreven woorden voor ons het goede nieuws bewaren van de herstelling en van de religie die terugkomt. Hij spreekt over het eeuwige verbond dat weer opgericht zal worden, en van het koninkrijk dat aan Israël teruggegeven zal worden. Hij spreekt over de zegevierende

terugkeer van de Here en van een regering van duizendjarige pracht.

3. *Ken de voornaamste leringen die Jesaja verkoos te schrijven.*

Zijn voornaamste bijdragen aangaande de leer kan in zevenen worden ingedeeld: (1) de religie wordt in de laatste dagen door Joseph Smith teruggebracht, (2) de vergadering van Israël in de laatste dagen, en haar uiteindelijke triomf, (3) het Boek van Mormon verschijnt als nieuwe getuige voor Christus en de totale omwenteling die het teweeg zal brengen bij het verstaan van de leer, (4) de afval van de volken in de laatste dagen, (5) messiaanse profetieën die betrekking hebben op de eerste komst van onze Here, (6) de wederkomst van Christus en het duizendjarig rijk, en (7) historische gegevens en profetische uitspraken die betrekking hebben op zijn eigen tijd.

Nogmaals, dit alles richt onze blik op de dag der wederoprichting en op de vergadering van Israël in verleden, heden en toekomst.

In de kerk is het onze gewoonte — een gewoonte die voortgekomen is uit een slordige bestudering en een beperkte visie — de wederoprichting van de godsdienst te zien als een gebeurtenis in het verleden. Wij beschouwen de vergadering van Israël als iets dat hoewel het nog gaande is, in grote mate bereikt is. Het is waar dat wij de volheid van het eeuwige evangelie bezitten, in die zin dat wij de leringen en sleutelen hebben die ons in staat stellen volledige beloning te verwerven in het koninkrijk van onze Vader. Het is ook waar dat een overblijfsel van Israël vergaderd is; dat er een paar van Efraïm en Manasse (en enkele anderen) tot de kerk zijn gekomen en hun Verlosser beter leerden kennen. Maar de teruggave van de wondervolle waarheden die aan Adam, Henoch, Noach en Abraham bekend waren, is nog maar nauwelijks begonnen. Het verzegelde deel van het Boek van Mormon moet nog worden vertaald. Alle dingen zullen niet opnieuw worden geopenbaard eer de Here komt. De grootheid van het tijdperk der wederoprichting ligt nog voor ons. En wat Israël zelf betreft, zijn bestemming is duizendjarig; de glorierijke dag als „ . . . het rijk, en de heerschappij, en de grootheid der koninkrijken onder den gansen hemel, zal gegeven worden den volke der heiligen der hoge plaatsen . . .” (Dan. 7:27) ligt nog voor ons. Wij vormen nu het begin, maar de alles te boven gaande heerlijkheden en wonderen die geopenbaard zullen worden, zijn voor de toekomst. Veel van hetgeen Jesaja — de profeet van de wederoprichting — gezegd heeft, moet nog vervuld worden.

Jesaja is overal bekend als de messiaanse profeet vanwege de schoonheid en volmaaktheid van zijn profetische woorden die de eerste komst van onze Here voorspelden. Geen profeet uit de oude wereld wiens geïnspireerde woorden tot ons zijn gekomen, kan zich in

dit opzicht met hem vergelijken. Bovendien heeft de eerste komst van de Messias plaatsgehad. Ook diegenen onder ons die niet al te veel zijn begiftigd met geestelijk inzicht, kunnen zending en dood van onze Here zien als vervulling van Jesaja's voorspellingen.

Maar als wij de geschriften van Jesaja waarlijk willen begrijpen, kunnen wij niet te vaak vermelden, nooit genoeg de duidelijke waarheid benadrukken, dat hij de profeet van de wederoprichting is, de machtige ziener van het zaad van Jakob. Hij voorzorg onze tijd en moedigde onze Israëlitische vaders aan, geestelijk moe en wanhopig als ze waren, door ze te verzekeren van heerlijkheid en triomf voor hun nageslacht. Hij wist dat ze zich in de laatste dagen weer tot de Here zouden keren en Hem in die tijd zouden dienen in waarheid en gerechtigheid.

4. *Gebruik uw Boek van Mormon*

In het boek Jesaja staan 66 hoofdstukken, samengesteld uit 1292 verzen. Jesaja's geschriften zijn in volmaktere vorm dan in onze bijbel op de koperen platen bewaard. Uit deze bron noemen de nefitische profeten 414 verzen en halen ze er minstens nog 34 aan. (In ongeveer een half dozijn voorbeelden worden overgenomen verzen geciteerd of in eigen woorden weergegeven.) Met andere woorden, een derde van het boek Jesaja (om precies te zijn 32 percent) wordt geciteerd in het Boek van Mormon, en ongeveer 3 percent is in andere woorden weergegeven. Neem hier goed nota van en laat het tot u doordringen. De profeten uit het Boek van Mormon interpreteerden de verzen die ze gebruikten. Het resultaat is dat dit schriftuurlijke boek van de laatste dagen getuige is voor en openbaarder van de waarheden van dit belangrijke profetische boek in het Oude Testament. Het Boek van Mormon geeft van het boek Jesaja de beste uitleg ter wereld.

Mag ik zo vrij zijn te verklaren dat niemand, absoluut niemand in deze tijd de geschriften van Jesaja heeft begrepen of zal, of kan begrijpen, tenzij hij eerst leert en gelooft wat God geopenbaard heeft door de mond van Zijn Nefitische getuigen? Deze waarheden worden gevonden in dat boek met moderne heilige schrift waarover Hijzelf deze eed zwoer: „ . . . het is waar, zo zeker als uw Heer en uw God leeft.” (LV 17:6.) Zoals Paulus zou hebben gezegd: „ . . . dewijl Hij bij niemand, die meerder was, had te zweren, zo zwoer Hij bij Zichzelven.” (Heb. 6:13.) In naam van zichzelf heeft Hij gezegd dat het Boek van Mormon en daardoor de geschriften van Jesaja die daarin staan, Zijn eigen wil en stem zijn. Hierdoor weten de heiligen van God dat de sectarische speculaties aangaande Deutero-Jesaja en anderen die gedeeltelijk de schrijvers van het boek van Jesaja zijn, gelijk zijn aan de rest van de grillen waaraan de intellectuelen binnen en buiten de kerk ten onrechte trouw zijn.

5. Gebruik de openbaringen van deze tijd

De Here heeft door rechtstreekse openbaringen ook in onze tijd het begrip van de geschriften van Jesaja geïnterpreteerd en bewezen, verduidelijkt en vergroot.

Toen Moroni op 21 september 1823 naar Joseph Smith ging, haalde die heilige afgezant „Jesaja 11 aan, en zei dat dit spoedig zou worden vervuld." (Joseph Smith 2:40.) LV 113 bevat geopenbaarde interpretaties van verzen in Jesaja 11 en 52. Afd. 101 bevat het geheim waarmee hoofdstuk 65 van de vroegere profeet is te begrijpen, terwijl de hoofdstukken 35, 51, 63 en 64 ons zeer duidelijk worden gemaakt door wat de Here in afd. 133 heeft te zeggen. Zoals de voetnoten in de Leer en Ver-

bonden aantonen, zijn er ongeveer honderd gevallen, dat openbaringen van deze tijd de taal van Jesaja weer-geven in de taal van nu. Ze brengen de indrukken van de Heilige Geest over die zijn ziel zo ongeveer 2500 jaar geleden ontving.

Er zijn natuurlijk ook talrijke verklaringen van de woorden van de grote ziener in de toespraken van Joseph Smith en de andere geïnspireerde leraren der gerechtigheid van deze bedeling. Dikwijls is er dus slechts een profetische verklaring nodig om tijd of plaats van het betrokken onderwerp in een speciale passage of tekst van welke profeet dan ook te openbaren. Dit heeft tot gevolg dat een gedeelte en alles wat er verband

Hoofdstukken

Gebeurtenissen

1	Afval en opstand in het oude Israël, oproep tot bekering; belofte van een herstelling en dan van de vernietiging der goddelozen.	11	II Nefi 21. Wederoprichting; vergadering van Israël; duizendjarig rijk, Joseph Smith 2:40; LV 101:26; 113:1-6. De verzen 1-5 zijn messiaans en hebben ook betrekking op de tweede komst. II Nefi 30:9-15.
2-14	Door Nefi geciteerd in II Nefi 12-24. Globale verklaring in II Nefi 11, 19, 25, 26.	12	II Nefi 22. Duizendjarig rijk.
2	II Nefi 12. Vergadering van Israël naar de tempel in onze tijd; toestand van Israël in de laatste dagen; toestanden in het duizendjarig rijk en tweede komst van Christus. Micha 4 en 5; III Nefi 20 en 21.	13	II Nefi 23. Babylon ten val gebracht, typerend voor tweede komst. LV 29 en 45.
3	II Nefi 13. Status van Israël in haar verstrooide en afvallige staat voor de tweede komst.	14	II Nefi 24. Vergadering van Israël voor duizendjarig rijk, val van Lucifer in oorlog in de hemel, vernietiging gaat wederkomst vooraf.
4	II Nefi 14. Het duizendjarig rijk.	15-17	Lokale profetieën en geschiedenis; lot van hen die Israël bestrijden in de dag der wederoprichting; 16:4-5 is messiaans.
5	II Nefi 15. Afval en verstrooiing van Israël; haar verschrikkelijke toestand; wederoprichting en vergadering.	18	Wederoprichting; vergadering van Israël, zendingen vanuit Amerika gezonden.
6	II Nefi 16. Jesaja's visioen en oproep. De verzen 9 en 10 zijn messiaans.	19	Lokaal; zaligheid voor Egypte in de dag der herstelling.
7	II Nefi 17. Lokale geschiedenis behalve verzen 10-16, welke messiaans zijn, II Nefi 11.	20	Lokaal, maar typeert wederkomst; 22:21-25 is messiaans.
8	II Nefi 18. Lokale oorlogen en geschiedenis; raad over het herkennen van ware godsdienst. De verzen 13-17 zijn messiaans.	21-22	Lokaal, maar typeert wederkomst; 22:21-25 is messiaans.
9-10	II Nefi 19-20. Lokale geschiedenis; vernietiging van het goddeloze Israël door Assyrië, typerend voor de vernietiging van alle goddeloze naties bij de tweede komst; 9-17 zijn messiaans.	23	Lokaal
		24	Afval in de laatste dagen en wederkomst. LV 1.
		25	Wederkomst; vers 8 is ook messiaans.
		26	Wederkomst; wederoprichting; duizendjarig rijk.
		27	Triomf van Israël in duizendjarig rijk.

mee houdt, in de ware betekenis en belangrijkheid te voorschijn treedt.

Er is inderdaad openbaring voor nodig om openbaring te verstaan, en wat is er natuurlijker dan dat de Here Jehova, die deze waarheden voorheen openbaarde, dezelfde eeuwige waarheid heden openbaart, en aldus Zijn woorden van vroeger en nu samenbindt. Hij doet dit opdat wij gezegend worden met wat Hij alle eeuwen heeft gezegd.

6. *Leren hoe het Nieuwe Testament Jesaja interpreteert*
Jesaja is het ideaal van wat een profeet denkt dat een profeet moet zijn. Zijn woorden wonen in de harten

Voor ons doel behoeven er nog maar twee dingen te worden toegevoegd aan onze opsomming die betrekking heeft op de ziener Jesaja op Jesaja de profeet van de wederoprichting, op Jesaja de messiaanse profeet;

1. Begrip van de schriften en groot inzicht in de leer der verhoging zijn in zoverre belangrijk als ze het leven der mensen veranderen en vervolmaken. Ze zijn alleen waardevol als zij vertoeven in het hart der mensen die ze weten; en
2. Wat Jesaja schreef is waar; hij was in zijn tijd Gods woordvoerder; de heerlijkheden en wonderen die hij voor onze tijd beloofde, zullen zeker komen. Als wij trouw en gelovig zijn, zullen wij er deel aan hebben, in dit leven of na de dood. Dit is mijn getuigenis.

28	Troosteloosheid behorend bij wederkomst. Vers 16 is messiaans.
29	II Nefi 26:14-20, 27. Nefieten, afval in de laatste dagen, verslag in Boek van Mormon is een van de voorbeelden van een geïnspireerde interpretatie van een hoofdstuk dat moeilijk te begrijpen is.
30	Israël, opstandig en werelds, zal gered worden in de dag der wederoprichting; afval, wederoprichting gevolgd door zegeningen; wederkomst.
31	De wereld tegenover de wederkomst.
32	De afval van Israël tot aan de wederoprichting. De verzen 1-4 zijn messiaans.
33	Afval gevolgd door wederoprichting.
34	Wederkomst en daarmee gepaard gaande troosteloosheid. LV 1 en 133.
35	Wederoprichting, vergadering; tweede komst. LV 133.
36-39	Lokaal verslag van inspiratie en schoonheid
40	Wederkomst. De verzen 1-11 zijn messiaans.
41	God redeneert met het vroegere en huidige Israël en spreekt over het tijdperk van de wederoprichting. Vers 27 is messiaans.
42	De verzen 1-8 en 16 zijn messiaans; het overige gedeelte van het hoofdstuk prijst God en bejammert Israël's moeilijkheden.
43	Wederoprichting en vergadering.
44	Wederoprichting en vergadering.

van degenen die zelf schriftuur spreken. Hij wordt in het Nieuwe Testament minstens 57 maal aangehaald. Paulus noemt zijn woord ongeveer 20 keer in zijn verschillende brieven. Petrus gebruikt hem als bewijs, in zeven gevallen. Hij wordt zeven keer in Mattheüs gecemd, vijf keer in Markus, Lukas en Handelingen, en vier keer zowel in Johannes als in Openbaring. Enkele van deze citaten zijn dubbel, enkele zijn messiaans, en alle geven de geopenbaarde betekenis van de originele schrift.

7. *Bestudeer Jesaja in zijn oud-testamenteisch verband.*
Andere profeten van het Oude Testament prediken de

45	Israël zal worden vergaderd en gered; in Christus is verhoging. De verzen 20-25 zijn messiaans.
46	Afgoden tegenover de ware God, zowel vroeger als nu.
47	Babylon, symbool van onze huidige wereld.
48-49	I Nefi 20, 21. Verstrooiing en vergadering van Israël. I Nefi 22; II Nefi 6.
50-51	II Nefi 7; 8. Verstrooiing, vergadering, wederoprichting, wederkomst. II Nefi 9:1-3; 10:50:5-6 is messiaans.
52	Wederoprichting en vergadering; Mosiah 12:20-25; 15:13-18; III Nefi 16, 20, 21; Moroni 10:30-31; LV 113:7-10. De verzen 13-15 zijn messiaans.
53	Mosiah 14. Waarschijnlijk de grootste alleenstaande messiaanse profetie in het Oude Testament. Mosiah 15-16.
54	Wederoprichting en vergadering; duizendjarig rijk, III Nefi 22; 23:1-6, 14.
55-62	Afval; wederoprichting, vergadering; heerlijkheid van Zion in de laatste dagen. 61:1-3 messiaans.
63-64	Tweede komst. LV 133.
65	Israël en valse godsdienstleraren in de laatste dagen, het duizendjarig rijk. LV 101:22-38.
66	Wederoprichting en wederkomst.

leringen en gaven Israël de hoop die voornamelijk in de woorden van Jesaja staan. Om volledig te weten wat Jesaja bedoelde, is het noodzakelijk dat men weet wat mede-profeten in gelijke omstandigheden en over dezelfde dingen hadden te zeggen. Jesaja 2:2-4 wordt bij voorbeeld geciteerd in Micha 4:1-3. Later profeteert Jesaja aangaande alle natieën die naar de tempel zullen gaan welke door het vergaderde Israël in de laatste dagen zal worden gebouwd. Dan beschrijft hij bepaalde gebeurtenissen in het duizendjarig rijk die na deze vergadering zullen volgen. In principe doet Micha hetzelfde, behalve dat zijn lijst van gebeurtenissen in het duizendjarig rijk betrekking heeft op andere dingen en dus ons begrip van de zaak vergroten. En opdat wij zeker van deze dingen zullen zijn, heeft de opgestane Here geciteerd uit Micha 4 en 5, zoals te zien is in III Nefi 20 en 21.

8. Leer de wijze van profeteren van de Joden uit de dagen van Jesaja.

Een van de redenen dat veel Nefieten de woorden van Jesaja niet begrepen, is dat zij niets wisten „ . . . van de wijze van profeteren onder de Joden.” (II Nefi 25:1.) En zo is het met het gehele Christendom, inclusief veel heiligen der laatste dagen.

Nefi verkoos zijn profetische uitspraken in duidelijke en eenvoudige bewoordingen te stellen. Onder zijn Hebreeuwse mede-profeten was het echter niet gebruikelijk het zo te doen. Vanwege de goddeloosheid van de mensen spraken Jesaja en anderen dikwijls figuurlijk en gebruikten ze zinnebeelden en afschaduwingen om hun gedachten weer te geven. In feite waren hun boodschappen verborgen in gelijkenissen. (II Nefi 25:1-8.) De profetie van de maagdelijke geboorte bij voorbeeld staat midden in een opsomming van lokale historische voorvallen. Op deze wijze kon die aan de geestelijk ongeschoolden worden uitgelegd als een oude en onbekende gebeurtenis die geen verband hield met de geboorte van de Here Jehova ongeveer 700 jaar later. (Jesaja 7.) Insgelijks zijn veel hoofdstukken over de afval in het laatste der dagen en de wederkomst van Christus geschreven als gouden ze de vroegere volken. Hun verwoesting was slechts symbolisch, een zinnebeeld en een afschaduwning van hetgeen alle natieën ten deel

zou vallen als de grote en vreselijke dag des Heren uiteindelijk zou komen. De hoofdstukken 13 en 14 zijn hier voorbeelden van. Als we dit systeem eenmaal weten, en van de verklaringen sleutels gebruiken die in het Boek van Mormon en in openbaringen van de laatste dagen zijn te vinden, zullen we weldra bemerken dat de bedoelingen van Jesaja zich voor ons ontvouwen.

9. Heb de geest der profetie.

Als laatste analyse, er is geen manier, absoluut geen, om een tekst te begrijpen tenzij door dezelfde geest van profetie als er op degeen rustte die de waarheid in zijn oorspronkelijke vorm sprak. Schrift komt van God, door de macht van de Heilige Geest. Hij is niet van de mens afkomstig. Hij betekent alleen wat de Heilige Geest denkt dat het betekent. Om hem te kunnen verklaren moeten we verlicht worden door de kracht van de Heilige Geest (II Petrus 1:20-21). Er is een profet voor nodig om een profet te verstaan, en elk getrouw lid van de kerk behoort te hebben „ . . . de getuigenis van Jezus” dat „is de geest der profetie.” (Op. 19:10.) „ . . . de woorden van Jesaja”, zei Nefi, zijn „ . . . toch duidelijk voor allen, die zijn vervuld van de geest van profetie.” (II Nefi 25:4.) Dit is het essentiële van de gehele zaak en het eind van alle geschillen waar het de zin en wil des Heren betreft.

10. Wijd uzelf aan ijverige, gewetensvolle studie.

Lees, denk erover na, en bid — vers voor vers, gedachte voor gedachte, tekst voor tekst, hoofdstuk voor hoofdstuk! Zoals Jesaja zichzelf vroeg: „Wien zou Hij dan de kennis leren, en wien zou Hij het gehoorde te verstaan geven?” Zijn antwoord: „Den gespeenden van de melk, den afgetrokkenen van de borsten? Want het is gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig.” (Jesaja 28:9-10.)

Laten wij dan haastig de 66 hoofdstukken doornemen die de geschriften bevatten van deze man, die volgens de overlevering doormidden is gezaagd voor het getuigenis dat hij had van Jezus Christus, en die voldoende beschreef om ons een meer gedetailleerde analyse te geven.

Verborgen dingen

Probeer of je de volgende dingen kunt ontdekken in de warboel die poes maakt van het garen: muis, vis, bal, mand, strik, bel en bloem.

DOOR ROBERTA L. FAIRALL

Maak van 17 lucifers zes vierkanten. Verplaats drie lucifers zodanig dat er maar vijf vierkanten overblijven. Probeer het eerst in je gedachten te zien, voordat je de lucifers verplaatst.

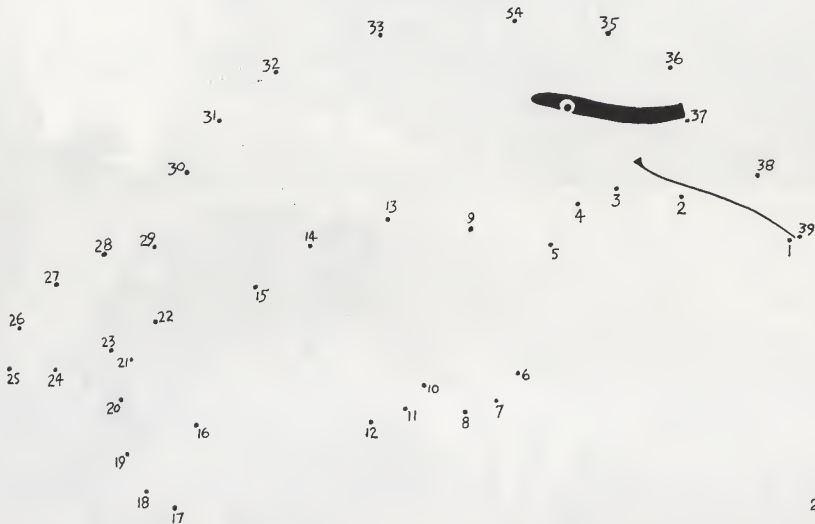

Puntenpuzzel

DOOR CAROL CONNER

Ontdek een speels en vriendelijk waterdier.

DOOR POLLY LEHMAN
Geïllustreerd door Richard Hull

Tomiko's toverdier

De speelkameraadjes van Tomiko riepen: „Die oester is van mij!” „Die zeedier is van mij!” „Die kwal is van mij!” Tomiko's hart klopte angstig. Om lid te kunnen worden van de Zeedieren Zomerclub moest ze zich tijdens dit zeer lage getij haasten en aan de kust een zeedier vangen.

Ze liep hard naar het strand, hield haar laarzen vast. Ze had nu geen tijd, maar ze zou ze aan moeten trekken als ze de scherpe mosselbedden bereikte. „Die venus-schelp is van mij!” riep Taroo, haar speelkameraadje.

Professor Sato, de clubleider, maakte bekend: „Taroo is lid nummer vier.”

Tomiko dacht dat ze nog een kans had. Er konden maar tien kinderen lid worden van de club omdat in het clubhuis, een ont-ruimde werkplaats, dit jaar maar plaats was voor tien nieuwe leden.

„Bij die grote rots vind ik er vast een!” dacht ze. Ze struikelde over de scherpe stenen en klauterde over glibberige keien. Plotseling gleed ze uit over wat slijmerig zeewier en viel met een plons in een kleine plas.

Toen hoorde ze professor Sato de naam afroepen van Fumiko-san, hij was lid nummer vijf. Tomiko stak haar hand in het water. „Ik moet een dier vinden. Ik wil lid worden van de club,” zei ze wan-hopig.

Ze greep zich vast aan de grote steen, om zich op te trekken, maar haar bevende vingers gleden van de glibberige wand. Ze greep weer en deze keer had ze een lange, slijmerige, zwarte massa vast.

Het was ongelukkig, met uit-wassen en voelde aan als een zacht worstje. Aan de onderkant was een verraderlijk tunneltje

waardoor water en zand naar bin-nen werd geslurpt. „Nou, nou,” zei Tomiko, toen de zwarte mas-sa een kleine heremietkreeft op-slokte.

Toen een grote krab naar de lange zwarte massa zwom, klauterde Tomiko op de kant van de grote steen. Ze zag dat de krab het zwarte ding aanviel en met zijn schaar naar hem sloeg.

Plotseling stootte het zwarte ding een kleverig goedge uit. Tomiko was bang voor de slijme-rige massa. Hij kan dat kleverige spul ook naar mij spuiten, dacht ze, maar ik moet nog een zeedier vinden. Ze dwong zichzelf de plas in te lopen en naar het ding te kijken. De tunnel slurpte zand en water. Maar aan de andere kant zat een leuk boeketje kleverige rode takjes die als kleine veren heen en weer wuifden. Er bleven kleine zeediertjes aan kleven. Nu werden de takjes teruggetrokken. Daarna werden ze weer uitgesto-ken, ze waren schoon en klaar om meer voedsel te vangen. „Als dat zijn mond is,” fluisterde To-miko, „kunnen die takken me niet bijten”. Ze kreeg wat meer moed en kroop naar het ding toe. Ze stak een vinger onder zijn buik, Tomiko voelde een rij voetjes. „Hij heeft zuignappen,” zei ze hardop. „Daarom blijft hij aan de gladde rotsen zitten”.

Ze trok zachtjes om hem los te maken, maar het ding liet niet los. Toen voelde haar vinger een tweede en een derde rij voetjes. „En bovenaan zitten er nog twee,” riep ze. „Wie ben jij?” „Je ziet eruit als een komkom-mer.”

„Dat is het! Het is een zoekom-kommer, een *stichopus*,” riep Taroo die haar gehoord had. „Je kan hem oppakken, het doet geen pijn.”

„Tomiko is nummer tien met een *stichopus*,” maakte professor Sa-to bekend. „De club is vol!”

„Ik ben erbij! Ik ben lid van de club!” riep ze blij.

Taroo klauterde naar haar toe, hij wuifde met zijn venusschelp. „Ik ruil, ik ruil met je,” riep hij. Hij trok de *stichopus* los en hield hem met zijn handen vast.

„Mijn vader eet graag *stichopus*. Hij vind ze heerlijk. Wil je alstubi-bleeft ruilen?” bedelde hij.

„Nee!” zei Tomiko bescher-mend, „je mag mijn dier niet opeten.”

„Maar mijn geëerde vader wel”, hield Taroo aan, de *stichopus* stevig vasthoudend.

Plotseling werd het dier stijf en hard, het binnenste viel in het water en Taroo liet de lege huls die was overgebleven vallen. Hij had de waarschuwing van zijn vader vergeten dat je een *sticho-pus* nooit moet knijpen, lastig vallen of bang maken.

„Je heb mijn dier kapot ge-maakt!” huilde Tomiko. „Hij drijft weg.”

Taroo schepte alleen de huid op. „Zo jammer,” verontschuldigde hij zich. „Toe . . . ik zal je het tovergeheim van mijn geëerde va-der vertellen.”

Hij fluisterde het Tomiko in, haar ogen gingen wijd open van ver-bazing. Die tovenarij kon ze nauwelijks geloven.

„Het is waar. Mijn geëerde vader zegt het,” hield Taroo vol. Toen begroef hij de lege huid van de *stichopus* in het zand bij de grote rots.

Tomiko keek er verbaasd en sprakeloos naar. „Wanneer begint het toveren?” vroeg ze aan haar vriend.

„Over een paar dagen, als bij een ander laag getij de grote steen weer boven water ligt,” verze-kerde hij haar.

Tomiko ging iedere dag kijken tot er weer een heel, heel laag getij kwam.

Opgewonden klauterde ze naar de grote steen, en onderzocht hem van onderen nauwkeurig! Ze gleed met haar handen over de glibberige oppervlakte, maar er was geen zwarte massa, er kleefde geen *stichopus* aan. *Het tovergeheim is niet waar,*” dacht ze.

Over het zand kroop ze naar de plek waar Taroo de huid had begraven. Met haar handen raakte ze de zanderige grond aan. Plotseeling voelden haar vingers iets. Het was een kleine huls die uit het zand omhoog stak. Hij slurpte zand en water naar binnen.

Tomiko was dolgelukkig en met haar vingers krabde ze het zand nog verder weg. Dan zag ze de kleine, vederachtige takken.

Zorgvuldig groef ze met haar vingers door de zanderige grond. Ze gleden langs, onder, en over iets met knobbels — iets glibberigs en zachts dat op een worstje leek. Haar hart bonsde van vreugde toen ze het voorzichtig optilde.

„*Stichopus!* Het geheim is waar. Mijn *stichopus* kan toveren! Hij heeft een nieuw lichaam gemaakt!”

Tomiko hield hem voorzichtig in haar handen en rende naar het clubhuis. Ze riep: „Mijn *stichopus* kan toveren.”

Professor Sato legde aan de kinderen uit dat een *stichopus* inwendig weer aangroeit vanuit de oude stompjes die in de huid zijn achtergebleven.

„Zo zie je maar weer, dat het niet werkelijk toveren is, maar weer zo'n wonder van onze prachtige wereld”, zei hij.

Alle kinderen knikten van ja. „Maar,” zei Tomiko, „ik geloof toch dat de *stichopus* kan toveren!”

Van vriend tot vriend

President Spencer W. Kimball

Als er een bijdrage moet komen voor het bouwfonds, of het Rode Kruis, of een zaterdagmorgen om het ouderlingenquorum te helpen het huis van een weduwe te schilderen, laat uw kinderen dat dan weten. Als het kan, laat ze dan aandeel hebben in het nemen van beslissingen en bij het uitvoeren ervan. Het gehele gezin kan de doop, bevestiging en ordening van een familielid bijwonen. Het gehele gezin kan de zoon aanmoedigen die meespeelt in een voetbalteam. Allen ontmoeten elkaar geregeld op de gezinsavond, bij de maaltijd, voor het gebed. Misschien kan het gezin de tiende gezamenlijk betalen, en leert een ieder het mooie door andermans voorbeeld.

Ouderling A. Theodore Tuttle

„Jongelui, ik wil met je praten over een toekomstige zending. Ik was eens een jongen zoals jullie. Misschien lijkt het jullie lang geleden, maar voor mij is het maar een ogenblik. Ik heb elke dag van elk jaar meegemaakt die jullie tot dusverre hebt geleefd — en nog veel, veel meer. Ik ben een vader en ik heb in mijn leven veel er-

varing opgedaan met jongemensen.

„Als de profeet van God verklaart dat het nu de tijd is om onze zendingkracht te vergroten, is het nu de tijd!

„Ik sprak met een jongeman over een zending. Hij zei: ‚Ik wil niet‘. Ik vroeg: ‚Wat heeft dat er mee te maken? We hebben je nodig.‘”
Leer geregeld te bidden. Kniel 's morgens en 's avonds. Word goede maatjes met de Here. Denk aan de jongeman die zei: „Als ik langs de kerk kom, ga ik altijd even naar binnen; als ik er dan eens in zal worden gedragen, zal de Here niet vragen: ‚Wie is dat?‘”

Ouderling Delbert L. Stapley

Goede gewoonten, die het kind aan het begin van de opvoeding worden bijgebracht, verlenen hem een rijke toekomst en veel steun in zijn later leven.

Ouderling Franklin D. Richards

Een zeer wijze bisschop riep enkele jongemensen bij zich op zijn kantoor en zei tegen ze: „Ik zou graag willen dat jullie mij bij een experiment hielpen. Ik wil de invloed die van één gezinslid uitgaat op de geest in het hele ge-

zin testen. Ik wil dat jullie thuis één maand vreedstichter zijn. Zeg hierover niets tegen je familie, maar wees attent en tactvol. Wees een voorbeeld. Als er bij je thuis wordt gekibbeld of ruzie gemaakt doe dan wat je kunt om de toestand meester te worden door een liefdevolle, eensgezinde, blijde sfeer te scheppen.”

Het was een uitdaging voor deze jongemensen. Ze hebben de uitdaging echter op wonderbaarlijke manier opgenomen. Toen ze de bisschop verslag uitbrachten, werden er bij voorbeeld deze opmerkingen gemaakt:

Een jongeman zei: „Ik had nooit gedacht dat ik thuis zoveel invloed had. Deze laatste maand was heel anders. Ik vraag me af of veel van de herrie en twist thuis niet door mijn gedrag zijn veroorzaakt.”

Een meisje zei: „Ik dacht dat wij een gewoon, normaal gezin hadden met onze zelfzucht. Die was aanleiding voor kleine dagelijkse conflicten. Maar toen ik mij op mijn broers en zusters concentreerde, is heel veel hiervan verdwenen en is er een veel prettiger geest in ons gezin. Ik geloof dat je er werkelijk veel aan moet doen om thuis een vredige geest te hebben.”

Het sterrenfestival

DOOR MARGARET
KNIGHTS HULTSCH

Anne woonde ongeveer een jaar in Japan. Vandaag was ze opgewonden want ze zou naar haar eerste *Tanabata* (sterrenfestival) gaan bij Masanari thuis.

Masanari's moeder duwde de schuifdeur van hun huis open toen Anne er aan kwam.

„*Irasshaimase, Anne-chan* (Wees welkom, kleine Anne),” zei ze. Anne ging op een stenen trede zitten en trok haar schoenen uit voordat ze het huis binnenging. Daara trok ze kleine roze mull-

tjes aan en liep al klepperend door de hal. Haar schoolvriendinnen zaten er al. Keiko, Jiro en Masanari, zaten op een gewezen *tatami* (stromat) temidden van een regenboog van gekleurde papieren waarvan ze *origami* (gevouwen papier) versieringen voor *Tanabata* aan het maken waren.

„Kom, we zullen je laten zien hoe het moet, Anne-chan,” zei de moeder van Masanari, terwijl ze een kleine rode kreeft afmaakte. Eerst liet ze zien hoe ze bekende

dieren konden maken. De kinderen vouwden rode honden en paarse katten. Op sommige tekenden ze vrolijke gezichten, en op andere norske.

Keiko maakte een origami van een cicada, een insect dat ze in de bomen had horen krijsen.

„Kijk eens hoe ik een olifant vouw,” zei Jiro,

„Kijk eens naar mijn lantaarn,” zei Keiko.

Anne's vriendinnen werkten vlugger dan zij en maakten kleine, gecompliceerde vouwen. Spoedig zette Jiro een schattig vogeltje op de palm van haar hand.

„Dit is de *orizuru* (gevouwen

kraanvogel). De kraanvogel is een prachtige witte vogel met rode punten aan de vleugels. Hij komt iedere zomer naar onze eilanden. Voor de Japanners betekent het een lang leven en blijdschap,” zei Jiro.

Weldra was de grond met een grote stapel origami's bedekt. Er waren kraanvogels, schildpadden, kano's, kikkers, en lantaarns. Masanari's moeder kwam met bamboetakken binnen en hielp de kinderen hun vrolijke origami figuurtjes aan de takken te binden. „Wat zijn ze mooi,” riep ze uit.

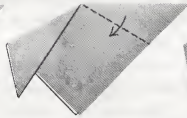
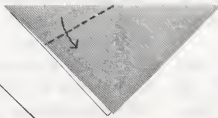
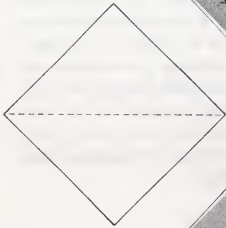
Daarna vertelde Masarani's moe-

der ze een legende van de sterren.

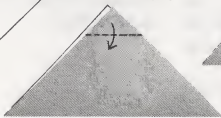
„Hoog aan de hemel staan twee verdrietige sterren die heel veel van elkaar houden, maar gescheiden zijn door een brede rivier, de Melkweg. Alleen op deze avond in het jaar kunnen ze de Melkweg oversteken en elkaar ontmoeten.” Het was donker geworden en de kinderen gingen haastig naar buiten. Vrolijk wuifden ze met hun Tanabatatakken langzaam langs de avondhemel en zongen een afscheidslied.

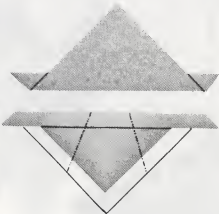
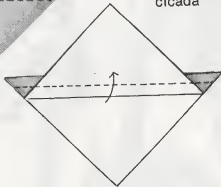
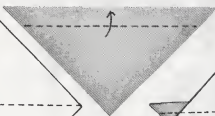
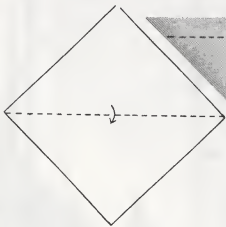
hond

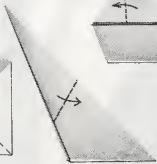
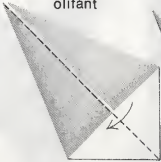
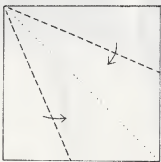
kat

cicada

olifant

lantaarn

Wij zijn W
wereld samen

INSTRUCTIES

Hond

1. Neem een vierkant stuk papier en vouw de hoeken bij elkaar.
2. Vouw een hoek naar beneden om.
3. Vouw de andere hoek naar beneden om.
4. Vouw de bovenkant en de onderkant recht.
5. Teken met een potlood het gezichtje in.

Kat

1. Neem een vierkant stuk papier en vouw de hoeken naar elkaar toe.
2. Vouw de punten naar beneden.
3. Vouw een hoek naar boven.
4. Vouw de andere hoek naar boven.
5. Draai het papier om en teken er een gezicht op.

Cicada

1. Neem een vierkant stuk papier en vouw de hoeken naar elkaar toe.
2. Vouw eerst de bovenklep terug.
3. Vouw dan de onderklep naar boven.
4. Nu ziet het er zo uit.
5. Draai het om en vouw de twee zijkanten om naar achteren.
6. Als je cicada af is ziet hij er zo uit.

Olifant

1. Vouw de twee hoeken van een vierkant papier zo om dat ze in het midden tegen elkaar liggen en een vlieger vormen.
2. Vouw de vliegervorm in het midden dubbel.
3. Vouw de langste punt naar voren.
4. Vouw hem dan naar achteren, linksom.
5. Open de binnenhoek van de bovenklep en doe hem naar achteren.
6. Vouw de punt half naar beneden, aan de achterkant.
7. Open nu de punt van de slurf van de olifant en vouw hem in zichzelf.
8. Knip de benen en staart uit en teken tanden en ogen.

Lantaarn

1. Vouw de twee kanten van een langwerpige stuk papier zo om dat ze in het midden tegen elkaar liggen.
2. Vouw elke hoek naar het midden om.
3. Vouw de punten naar achteren.
4. Vouw alle hoeken weer naar voren en draai het papier dan om.
5. Duw de bovenpunt zacht naar boven en de punt onderaan naar beneden en open ze.
6. Zo moet de lantaarn eruit zien.

Hoewel origami-figurtjes het leukst gevouwen kunnen worden van speciaal origami-papier dat aan een kant gekleurd is en aan de andere kant niet, kunnen ze ook van ander dun papier worden gemaakt. Bekijk de tekeningen goed, let op de stippellijnen.

Want Uw knecht hoort

DOOR S. DILWORTH YOUNG
Van de Eerste Raad van Zeventig

Ik zal over jongens spreken die aan het begin van hun jongelingsjaren staan.

Als de Here God grote leiders voor Zijn heilige doeleinden wilde opleiden, heeft Hij niet gearzeld jongens te kiezen, ze te roepen, te zalfen en voor te bereiden. Als ze, dan opgegroeid waren zond Hij ze uit naar de hun aangewezen bestemming.

Wij weten allemaal van Jozef, van zijn slavenlot, zijn profetische gave om uit te leggen en hoe hij in verleiding gebracht werd door de vrouw van Potifar. Hij gaf toen het voorbeeld aan de jeugd van alle komende eeuwen „en ging uit naar buiten.” (Gen. 39:12.) Wij weten ook hoe hij zijn volk van de hongersnod redde. Ik heb me dikwijls afgevraagd hoe hij zich voelde toen hij in die put rondkrop en angstig opkeek naar de spottende gezichten van zijn broers en naar andere vreemde gezichten van karavaanleiders die zijn lichaam verkochten. De omstandigheden, wreed en meedogenloos, bleken uiteindelijk voor zijn bestwil te zijn, omdat hij op de Here vertrouwde. Door zijn gehoorzaamheid is dat vertrouwen tot heil van de gehele mensdom geweest, in alle geslachten. Jozef kreeg het eerste geboorterecht — en het beloofde land.

Misschien wilt u zich met mij ver-

plaatsen naar dat oude land Israël in de tijd van 1000 jaar voor Christus, en de kamer in de tempel binnentreden waar Samuel, een knaap, lag te slapen. U zult de stem niet horen die hem roept, maar u kunt zien dat hij opstaat en naar Eli gaat, en vraagt of hij hem roept. U zult het ongeduld van Eli bemerken, totdat hij eindelijk beseft wie tegen Samuel spreekt. Nadat hij voor de derde keer is wakker gemaakt, zult u Eli horen zeggen: „Ga heen, leg u neder, en het zal geschieden, zo Hij u roept, zo zult gij zeggen: Spreek, Heere, want Uw knecht hoort.” (I Sam. 3:9.) Onthoud dat u duizend jaar voor Christus leeft, toen het volk wist dat de Here in verstaanbare taal instructies en berispingen gaf, maar ook woorden sprak van aanvaarding en lof. Natuurlijk zult u tegen uzelf zeggen: „Maar Samuel was een gekozen profeet.”

Evenals mij, zal het u ontroeren dat de Here een reine jongen neemt en hem de waarheid leert voordat on geïnspireerde mannen hem kunnen leren wat zij als waarheid zien. Misschien herinnert u zich dat de Here in het verstand en hart van Zijn profeten stopt wat Hij wil dat zij denken en zeggen, en niet de bedenkzels der mensen. Onthoud wat Hij tegen Jesaja zei:

„Want Mijn gedachten zijn niet

ulieder gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Heere.” (Jes. 55:8.)

In Samuels geval sprak de Here Zijn gedachten, niet die der mensen. Samuel hoorde de stem van de Here. Zou het u in die tijd verbaasd hebben dat Samuel, nadat hij de stem van de Here had gehoord, Hem later ook zag? (Zie Sam. 3:21.)

Wat denkt u dat er met Samuel gebeurd zou zijn als hij in de straten verkondigd had dat hij de Here had gehoord, als hij iemand was zonder de bescherming van het heiligdom en van Eli te hebben? Wat zou Eli tegen Samuel hebben gezegd als hij als een onbekende knaap was gekomen, op zijn deur had geklopt, en had gezegd een boodschap voor Eli te hebben?

David was een jongen die de schapen van zijn vader hoedde toen Samuel door inspiratie door de Here werd geleid om David tot koning van Israël te zalfen. Niemand die het verhaal leest kan twifelen aan Gods grote liefde voor David, aan het feit dat hij door God is geroepen.

Hier zijn dus drie dienstknechten van de Here gekozen en geroepen in drie verschillende situaties en op drie verschillende manieren. Ik vertel dit om ons eraan te herinneren dat er jongens persoonlijk door de Here zijn geroepen. Zij hebben door recht-

Door de ganse geschiedenis heeft de Here onbedorven jongelui geroepen voor belangrijke taken in Zijn koninkrijk.

streekse openbaring geleerd dat de Here God is; dat Hij werkelijkheid is en herkenbaar, en dat Hij tot hen spreekt in een taal die ze kunnen begrijpen. Laten wij er ook aan denken dat de Here God niet verandert. Hij is Dezelfde, gisteren — ook 3600 jaar geleden — heden, en in der eeuwigheid.

Joseph Smith was veertien jaar toen de Here tot hem sprak. De situatie verschilde van die van vroeger. Er waren bijna 1800 jaar voorbijgegaan sinds de Here tot iemand had gesproken. Wat de Here in die dagen sprak werd op perkament geschreven en op rollen bewaard. Toen de mensen ze later lazen en overschreven, interpreteerden zij ze door te beredeneren en werden ze niet geleid door de Geest Gods.

De enige manier om de rollen te kopiëren, was ze door schrijvers over te laten schrijven, wat zeer bewerkelijk was. Het is bijna onmogelijk iets over te schrijven zonder een fout te maken. Neem het aantal keren dat er kopieën van kopieën zijn gemaakt in bijna 1400 jaar, waarbij elke kopie meer fouten had dan de vorige, en u zult kunnen begrijpen hoeveel fouten er uiteindelijk waren.

Toen de boeken gedrukt werden en de mensen leerden lezen waren ze geschokt toen ze ontdekten hoezeer de praktijk in de „kerk” was af-

geweken van het boek. Ze protesteerden hevig en beslist. Velen lieten het leven omdat ze weigerden te zwijgen. Dit protest is nog steeds aan de gang sinds de veelvuldige protestantse uitleggingen opkwamen van wat de Here dacht. En ook nu hoeft een man maar van zichzelf te denken dat hij geroepen is, en hij „kan”, en zal dikwijls, een kerk beginnen.

In Palmyra protesteerden in de winter van 1819 en in het voorjaar van 1820 enkele sekten hevig. De predikanten probeerden elk de mensen van de stad ervan te overtuigen dat hun eigen interpretaties juist waren. Velen beleedten dat ze de woorden van deze predikanten aanvaardden.

Joseph Smith wilde ook de vrede van de zaligheid vinden, maar hij wist niet welke kerk de juiste was. Zelfs als jongen wist hij dat bij zo'n grote verscheidenheid aan ideeën en verordeningen, niet alle waar konden zijn. Hij las het vers in Jakobus dat zegt: „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.” (Jakobus 1:5.) Deze woorden maakten hem even wakker als de stem van de Here Samuël wakker maakte.

Velen hebben dat vers gelezen en zijn erdoor vertroost. Velen hebben

de waarschuwing gevolgd en vroegen om wijsheid. Zoals ze het geloof hadden ontvangen, ontvingen ze wijsheid. Deze keer was de inspiratie machtiger. Hij ontving zowel kennis als wijsheid.

In de geschiedenis van deze wereld zijn soms de momenten voor grote gebeurtenissen ophanden. Ze zijn verordend door de macht van God en kunnen niet worden tegengehouden. Bij voorbeeld, toen de tijd was aangebroken dat de kinderen van Israël Egypte moesten verlaten, kon niemand ze tegenhouden, en degenen die het probeerden, zijn daarin tot hun grote spijt niet geslaagd. Toen het midden des tijds was gekomen, werden de beloften die de profeten gedaan hadden vervuld en er hadden wonderbaarlijke gebeurtenissen plaats. De engelen kwamen en Maria werd plotseling verteld dat ze de moeder van de Zoon van God zou worden, en Elizabet werd haar rol in deze grote en verheven gebeurtenis verteld. De eerste algemene geboorteaankondiging is door een engel gedaan aan een paar eenvoudige herders. Zij alleen hoorden het hemelse koor lofzangen zingen voor God.

Zo was het ook in 1820. De tijd was gekomen. Dit waren de laatste dagen. De profeten hadden het gezegd. Dus werd Joseph ertoe aangezet om

het pas ontboste veld van zijn vader over te steken, de ruwe stobben onderweg te ontwijken, over de oude heining te klimmen en het bos in te gaan. Hij beklom een heuvel en vond toen een plek waar hij dacht niet gestoord te zullen worden; daar begon hij zijn ziel voor de Here uit te storten.

In de grootse nederzending van hemels licht zijn alle misvattingen opgelost die bijna 1800 jaar over de aard van God hadden bestaan. Daar stond God, de Vader van ons allen, heerlijker dan beschreven kan worden, en naast Hem stond de verheerlijkte, opgestane Here Jezus Christus. Joseph zag dat ieder van Hen een persoonlijkheid was — dat de mens waarlijk is geschapen volgens het beeld en in de gelijkenis van God. De Eeuwige Vader sprak: „Deze is Mijn geliefde Zoon — hoor Hem!” (Joseph Smith 2:17.) Joseph hoorde.

Hem werd verteld dat de ware kerk nergens op aarde was. Hem werd verteld dat alle waren afgedwaald en dat geen mens het recht had namens de Here te spreken, dat allen misleid waren. Op die voorjaarsdag zijn veel

belangrijke waarheden verteld. Hij leerde dat hij het instrument zou zijn waardoor de ware kerk weer op aarde zou worden opgericht.

Nadat hij die middag was thuis gekomen vertelde hij zijn ouders over het visioen — en er had een ander wonder plaats. Zijn vader en moeder en broers en zusters geloofden hem. Toen hij het gebeurde aan anderen vertelde geloofden zij het tot zijn verbazing niet maar bespotten zij hem — en dat is een vorm van achtervolging die een jongen moeilijk kan verdragen. De vriendelijke predikant die hem geadviseerd had hoe hij moest zoeken, keerde zich sarcastisch en kritisch van hem af. Hierna groeide Joseph op tot een man, en toen de tijd kwam dat hij de dingen moest doen die van een profeet verlangd worden, waren bittere bespottingen en lichamelijke kwelling zijn lot. Maar evenals Samuël wist dat hij de Here had horen spreken, wist Joseph dat hij de Vader en de Zoon had gezien.

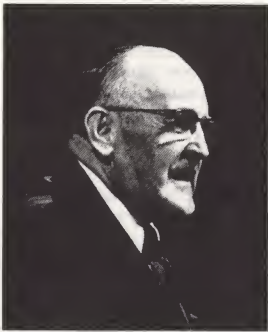
Evenals Jozef, de vroegere profeet, wiens naam hij droeg, vervolgde hij zijn koers. De Here gebruikt hem als instrument dat de weg terug,

naar de hemelse woning van God de Vader aanwees, en dat voor ons mogelijk is inderdaad Zijn zonen, Zijn dochters, Zijn kinderen te worden en alles te beërven wat de Vader heeft, zelfs het eeuwige leven.

Door hem verschaftte de Here een wondervol getuigenis, een vast teken voor allen die zonder vooroordeel willen onderzoeken. Dit getuigenis is een boek over Jezus Christus en diens bezoek aan de mensen van het oude Amerika. Het wordt het Boek van Mormon genoemd. Dit is geen getuigenis van mensen. Dit is van de Here. Het bestaan van de gouden platen waarvan het is vertaald, is door elf mensen geverifieerd. Zij zagen de gouden platen en getuigen er heden van aan alle mensen. Drie van hen getuigden voorts dat de stem van God ze verkondigd heeft dat deze oude Schriften „ . . . werden vertaald door de gave en macht Gods . . . ” (Voorwoord Boek van Mormon)

Wij nodigen alle mensen op aarde uit dit getuigenis te beproeven. Zorg dat u een Boek van Mormon krijgt; lees het met het verlangen om te weten of het waar is. Als u doet wat een van de profeten heeft gezegd — het in uw hart overweegt, dan aan de Here vraagt of het waar is — zal de Here „ . . . de waarheid er van aan u bekend maken” door de kracht van de Heilige Geest. Als u die proef neemt, zult u weten dat Joseph Smith, de profeet van deze tijd, inderdaad de profeet was waar hij zich voor uitgaaf. Indien u door de kracht van de Heilige Geest die waarheid weet, zult u niet rusten tot u in het koninkrijk van God, en in de rust van de grote Jehova, van de Here Jezus Christus bent, en zich heeft aangesloten bij de heiligen der laatste dagen.

De macht en het gezag van dit koninkrijk op aarde rust op president Spencer W. Kimball, en ik getuig hierbij plechtig: Joseph Smith was een profeet; president Kimball is een profeet. In de naam van Jezus Christus. Amen.

DOOR OUDERLING
O. LESLIE STONE
Assistent van de Raad der Twaalven

Een ware discipel heeft de eigen- schappen uit de zaligsprekingen

De zaligsprekingen

We zien de Heiland tijdens het aardse gedeelte van Zijn zending. Van hoog op de heuvels overzag Hij het meer van Galilea. Daar hield hij Zijn bergrede en waren Zijn 12 discipelen bij Hem en een menigte gretige luisteraars. Een belangrijk gedeelte van deze rede is bekend als zaligsprekingen. (Zie Mt. 5:1-11.) Ik zou die graag kort met u willen bespreken.

De zaligsprekingen bevatten de hoofdpunten van de leringen van de Meester, en tonen Zijn Geest en levenswijze. Zijn doel was Zijn discipelen meer begrip van het evangelie te geven, en te laten zien dat een ware volgeling van Christus over bepaalde eigenschappen beschikt.

De eerste zaligspreking vinden we in Mattheüs 5, vers 3: „Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk der hemelen.”

Wat wordt met „arm van geest” zijn bedoeld? Is het niet de nederigheid, waardoor wij onderwezen kunnen worden en verlangen te leren? Zij die zichzelf geestelijk arm voelen, vragen Hem hun nood te lenigen. Wie in Hem geloven, nemen Zijn wetten ter harte en proberen ijverig ze te gehoorzamen. Dan komen zij in aanmerking voor de grote zegeningen die Hij heeft beloofd, inclusief de zaligheid, verhoging, en het eeuwige leven. Deze zijn de grootste van alle gaven Gods. (Zie LV 14:7.)

„Zalig zijn die treuren; want zij zullen vertroost worden.” (Mt. 5:4.)

Hij die treurt zal vertroost worden

als hij Gods bedoeling met dat verdriet ziet. De Here heeft ons gezegd: „Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, in Ik zal u rust geven.” (Mt. 11:28.)

Wij dienen altijd te bedenken dat het de bedoeling van de Here is dat wij problemen hebben, en ze oplossen. Het is een gedeelte van onze opleiding in dit leven en is om ons te helpen ons op de volgende fase van ons eeuwig bestaan voor te bereiden.

Een onbekende schrijver maakte deze opmerking: „Als alle lijdens en narigheid uit ons leven zou worden verwijderd, wat voor mensen zouden we dan zijn? Ik geloof dat het onmogelijk is sterke, edele, edelmoedige, meedogende menselijke wezens te hebben zonder lijdens in hun leven.”

Wij moeten onszelf niet toestaan verbitterd te worden in tijden van moeite en zorg. Wij moeten het geloof behouden en troost zoeken bij de Here door te bidden. Wij hebben Zijn belofte dat we gezegend zullen worden. Zij die belast zijn, zullen verblijd worden als ze door hun geloof en, vooral, door hun werken de echte troost van het evangelie leren kennen.

„Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beërven.” (Mt. 5:5.)

Zachtmoedigheid is een deugd die zowel tegenover God als de mensen kan worden beoefend. De zachtmoedigen zijn zachtaardig, vriendelijk,

geduldig, tolerant; niet trots, machtig of verwaand. We lezen in de Spreuken: „De lankmoedige is beter dan de sterke.” (Spreuken 16:32.) Zachtmoedigheid is geen zwakte maar een heldhaftige eigenschap. Onze Heiland was te allen tijde bereid Zich aan de wil van God te onderwerpen. Zelfs in de zwaarste strijd kon Hij zeggen: „. . . doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede.” (Lukas 22:42.) „Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden.” (Mt. 5:6.) Zij die de waarheid zoeken, zullen in overvloed ontvangen. In de Leer en Verbonden, onze schrift van deze tijd, vinden we in Afd. 88 deze belofte: „Nadert tot Mij, en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig, en gij zult Mij vinden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan.” (LV 88:63.) Wij kunnen onze liefde voor God bewijzen door rechtvaardig te zijn. Als wij werkelijk naar de gerechtigheid hongeren en dorsten, is het onze plicht de wil te kennen en te doen van Hem Die ons hier zond. Door Zijn geboden te onderhouden, zullen

we grote zegeningen ontvangen. Bedenk dat de Here heeft gezegd: „Ik, de Here, ben gebonden, wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.” (LV 82:10.) „Zalig zijn de barmhartigen; want hun zal barmhartigheid geschieden.” (Mt. 5:7.) Wie zich barmhartig betonen, zullen barmhartig behandeld worden. Iemand heeft deze mededogende woorden gesproken: „Er is geen betere oefening voor het hart dan te bukken en iemand op te heffen.” De Heiland was altijd en in elke situatie waarmee Hij werd geconfronteerd vergevingsgezind en genadig. Hij Zei: „Wees dan barmhartig, gelijk ook uw Vader barmhartig is. „En oordeelt niet, en gij zult niet geoordeeld worden; verdoemt niet, en gij zult niet verdoemd worden. . .” (Lukas 6:36-37.) Zelfs aan het kruis, met de dood voor ogen, zei Hij: „Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.” (Lukas 23:34.) „Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien.” (Mt. 5:8.) Christus leert ons dat een rein hart

leidt tot liefde en tot begrip van God. God en onze medemensens liefhebben geeft een zuiver karakter. In de Spreuken lezen wij: „Want gelijk hij bedacht heeft in zijn ziel, alzo zal hij tot u zeggen.” (Spreuken 23:7.) De profeet Joseph zei: „Indien gij wenst te gaan waar God is, moet gij als God zijn, of de beginselen hebben, die God bezit, want als wij in beginsel niet dichter bij God komen, komen wij niet dichter bij Hem maar bij de duivel. . . „Onderzoek uw harten en ziet of gij als God zijt. Ik heb het mijne onderzocht, en voel de behoefte om mij van mijn zonden te bekeren. „Is God goed? Weest gij dan eveneens goed! Als Hij getrouw is, weest gij dan eveneens getrouw. Voegt deugd bij uw geloof, en kennis bij uw deugd en tracht steeds het goede te doen.” (Leringen van de Profeet Joseph Smith, blz. 229-230.) Later heeft hij gezegd: „Wees deugdzaam en rein; wees onkreukbare, waarheidslievende mensen; onderhoud de geboden van God; en dan zult gij in staat zijn volmaakter het verschil te begrijpen tussen goed

en kwaad, de dingen van God en de dingen der mensen; en uw pad zal het pad der rechtvaardigen zijn dat steeds helderder schijnt, tot aan de volmaakte dag." (*History of the Church* 5:31.)

Als wij ernaar streven te zijn zoals God is, zullen wij al het mogelijke doen om uit onze gedachten en daden alle onheilige en goddeloze dingen te werpen, zodat onze motieven eerbaar en onze harten rein zijn.

„Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden." (Mt. 5:9)

Vreedzamen zijn zij die trachten zichzelf en hun medemensen van strijd te vrijwaren. Onze hemelse Vader verheugt Zich in de vrede, en allen die ernaar streven de vrede tot stand te brengen zullen in dat opzicht zijn zoals God is en zullen de kinderen van God worden genoemd.

Was Christus niet de grote Vredestichter? Hij spoorde de mensen aan elkander lief te hebben en te begrijpen, zodat ze in vrede samen konden leven.

De Here heeft ons geboden alle mensen lief te hebben, ook onze vijanden. Hij verwacht van ons dat wij vreedstichters zijn. Hij vraagt ons om op christelijke wijze een verzoening tot stand te brengen met de mensen waar wij misverstanden of moeilijkheden mee hebben. Zijn wil is dat wij beledigingen tolereren in plaats van ons te vergelden. Het is beter ook de andere wang toe te keren, de extra mijl te gaan, onze mantel en ook onze rok te geven, dan zelf iets onjuists te doen.

En dan de laatste van de zaligsprekingen: „Zalig zijn die vervolgd worden om der gerechtigheid wil: want hunner is het Koninkrijk der hemelen." (Mt. 5:10.)

Tegen Zijn discipelen zei de Here rechtstreeks:

„Zalig zijt gij, als u de mensen smaden, en vervolgen, en liegende alle kwaad tegen u spreken, om Mijnentwil.

„Verblijdt en verheugt u; want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij vervolgd de profeten,

die voor u geweest zijn." (Mt. 5:11-12.)

De kerkleden ondervinden thans geen vervolgingen in de vorm van lichamelijk geweld of letsel, maar het kan zijn dat soms de druk wordt gevoeld die wij van de maatschappij ondervinden, in het bijzonder de druk die jongemensen van hun leeftijdsgenoten ondervinden als zij leven en gekleed gaan volgens de normen en de moraal hooghouden die de kerkleiders voorleggen. Als deze jongemensen geregeld bidden en Gods geboden onderhouden, zullen ze ingenomen zijn met deze hoge normen en de kritiek kunnen doorstaan.

Onze jongelui behoren er altijd aan te denken dat ze, toen ze gedoopt werden, de naam van Jezus Christus op zich hebben genomen; ze kunnen er trots op zijn dat ze staan voor Zijn beginselen en voor die van onze huidige leiders. Door dit te doen zullen ze rijke beloningen ontvangen in dit leven en in de komende eeuwigheden, want hunner is het koninkrijk der hemelen.

Als wij leven naar het beste dat in ons is, leven wij volgens de beginselen en idealen die de Heiland ons gaf. Hem volgen schenkt de ziel vrede.

Op een keer zei Christus: „Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden." (Joh. 14:15.) Hoe lang? Een dag? Moeten we de geboden van de Here een week bewaren? Moeten wij Zijn wil in acht nemen en doen voor een maand of een jaar? Voor zover ik weet, goldt voor niemand een belofte dat hij de beloning der rechtvaardigen zal ontvangen, *tenzij hij getrouw is tot het einde toe*. Als wij hetgeen Christus onderwees volledig begrijpen en in toepassing brengen, zullen wij gereed zijn om in de tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon terug te keren en daar te vertoeven.

Wij zijn zeer gelukkig zolang wij in overeenstemming zijn met de leringen die Christus ons gaf. Deze behoren ons de wegwijzers te zijn die wij kunnen volgen. In deze moeilijke tijd

hebben wij alle hulp nodig die we kunnen krijgen. Die is voor ons te krijgen, als wij ons deel doen. Er liggen grote zegeningen op ons te wachten als wij de leringen van onze Here en Heiland volgen.

Wanneer wij onze doelen vaststellen en onze koers in kaart brengen, laten wij dan denken aan wat we leren kunnen uit de zaligsprekingen en geboden die de Here ons heeft gegeven om na te leven.

Moge Zijn zegen met ons allen zijn, naar gelang onze nood, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus.

Amen.

DOOR BISSCHOP
VICTOR L. BROWN
Presiderende bisschop

De jeugd heeft het grootste motief van alle tijden — de zaak van Jezus Christus

Kortgeleden bespraken enkele volwassen jeugdleiders problemen waar onze jongeren vandaag mee worden geconfronteerd. Een van hen, een moeder van 12 kinderen, zei: „Het lijkt wel of Satan onze jeugd de totale oorlog heeft verklaard.” Hoe waar zijn deze woorden!

In feite heeft hij de oorlog verklaard aan alles wat goed en rechtvaardig was voor deze wereld bestond. Voor de schepping van deze wereld is in de geestenwereld een grote raadsvergadering gehouden waar God de Vader Zijn plan voorlegde dat te maken had met het eeuwige leven van de mens. Het plan was de mensen rechtvaardigheid te leren, en ze toe te staan hun vrije wil uit te

Zijn we gemotiveerd?

oefenen, voor zichzelf te kiezen welke weg ze zouden gaan. Jezus Christus omhelsde het plan en zei: „Vader, Uw wil geschiede, en Uw zij de heerlijkheid, in de eeuwigheid.” (Mozes 4:2.) Maar Lucifer stelde voor het plan van de Vader te verbeteren en zei: „Zie, hier ben ik, zend mij, ik wil Uw zoon zijn, en ik zal het ganse mensdom verlossen, dat niet één ziel verloren ga, en ik zal het voorzeker doen; geef mij daarom Uw eer!” (Mozes 4:1.)

Een derde van de hemelse heerscharen volgde Satan. Op dat moment begon de grootste van alle oorlogen. Hij heeft gewoed vanaf het moment dat Satan als opperbevelhebber der strijdkrachten streed tegen wat goed is.

In het boek van Mozes beschrijft de Here deze gebeurtenis verder:

„Omdat die Satan tegen Mij rebelleerde, en den vrijen wil van den mens zocht te vernietigen, dien ik, de Heere God, hem had gegeven, en ook omdat ik hem Mijn eigen macht moest geven, deed ik hem door de macht van Mijn Eniggeborene nederwerpen.

„En hij werd Satan, ja, de duivel, de vader van alle leugen, om de mensen te misleiden en te verblinden, en om hen gevankelijk weg te voeren naar zijn wil, allen, die niet naar Mijn stem zouden luisteren.” (Mozes 4:3-4.)

Te beoordelen naar de menigten die niet naar de stem van de Here Luis-

teren en die naar Satans wil zijn gevangengenomen en weggeleid, schijnt het dat Satan grote overwinningen heeft behaald. Het doet denken aan een bepaald volk in een bepaalde eeuw.

„De Filistijnen nu stonden aan een in oorlog. Ons wordt verteld:

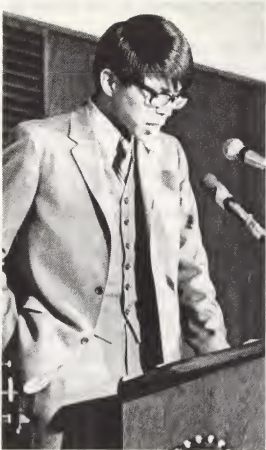
„De filistijnen nu stonden aan een berg aan gene, en de Israëlieten stonden aan een berg aan deze zijde; en de vallei was tussen hen.

„Toen ging er een kampvechter uit, uit het leger der Filistijnen; zijn naam was Goliath, van Gath; zijn hoogte was zes ellen en een span.” (1 Sam. 17:3-4.)

Zijn uitrusting en zijn wapens hadden dezelfde gigantische afmetingen. Veertig dagen tarte hij de Israëlieten: „Geef mij een man, dat wij te zamen strijden!

„Toen Saul en het ganse Israël deze woorden van den Filistijn hoorden, zo ontzetten zij zich, en vreesden zeer.” (1 Sam. 17:10-11.)

Op dat moment kwam een herdersjongen genaamd David naar voren. Hij was getuige van de smalende hoon van de reus en van de angst der Israëlieten. Hij ging naar zijn broeders in de slagorde en vroeg wat er gebeurde. Zijn oudste broer bekriftiseerde hem omdat hij de schapen had verlaten. Hier antwoordde David op en zei: „Wat heb ik nu gedaan? Is er geen oorzaak? (1 Sam. 17:29.) Want David was goed gemotiveerd.

De jeugd vraagt aan zijn weifelende volwassen leiders: Waarom? Bent u gemotiveerd? Er zijn vandaag duizenden jongemannen en meisjes die hetzelfde vragen: Waar dient alles voor? Sommigen horen geen antwoord; anderen horen antwoorden die weinig betekenen. Nog anderen worden op een dwaalspoor geleid door valse motieven. Wat is het beste motief?

Daar ik onder het eerste presidium het rentmeesterschap heb over de twaalf- tot achttienjarigen in de kerk, verkondig ik met mijn gehele ziel dat er een goed motief is, een zaak die waard is dat men er zijn leven voor geeft. Het is de zaak der rechtvaardigheid. Het is een zaak waar elke jongere in deze kerk achter hoort de staan als hij aan Satan en zijn legioenen de oorlog verklaart. Wat David tegen Goliath zei, dient elke jongere tegen Satan te zeggen: „Gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in de Naam van de Heere der heirscharen, den God der slagorden van Israël, Dien gij gehoord hebt.” (I Sam. 17: 45.)

Dan heb ik altijd het grootste vertrouwen in de uitslag. Nimmer in de

geschiedenis heeft er een dapperder jeugd geleefd. Ik ben ervan overtuigd dat de geesten van deze generatie achtergehouden zijn om in deze belangrijke tijd naar voren te komen. Hun kunnen is onbeperkt. Overdreven optimisme? Ons wordt geleerd dat het noodzakelijk is dat er een tegenstelling is in alle dingen,

digen dat Hij leeft, dat de hemelen open zijn, dat er in deze tijd een profeet op aarde is.

Ik stel voor dat iedereen de gehele wapenrusting Gods aantrekt. Dan wordt hij een voorbeeld voor de anderen en velen zullen zijn voetstapen volgen. Wie dit doet, helpt mee het leger te vormen dat de grote

vandaar de noodzaak dat er goed en kwaad is, het ene wordt bewerkt door de Heiland het andere door Satan. Satan is evenzeer werkelijkheid als de Heiland. Hij is handig. Hij is sterk gemotiveerd. Bij zijn strijd om ons tot slaven te maken, zal hij gebruik maken van alle leugens, bedriegerij, alle middelen, om zijn doel tot stand te brengen. Zijn meest kwaadaardige leugen is dat er geen God is. Wat dit punt betreft zeg ik de jeugd van de kerk weer dat er een motief is, en dat motief alle jongeren aan moet sporen om de banier van het evangelie van Jezus Christus stevig vast te grijpen en overal naartoe te dragen, over de gehele wereld, en aan allen te verkon-

strijd zal winnen en de wereld uiteindelijk zal voorbereiden op de wederkomst van de Heiland.

Als we de gehele wapenrusting van God aan willen trekken, moeten we de Heiland kennen. Toen Joseph Smith 14 was, vroeg hij om kennis en wijsheid, zocht hij de Here in gebed. God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus verschenen hem in een visioen. Hij zag twee personen, en de een zel van de ander: „Deze is Mijn geliefde Zoon — hoor Hem!” (Joseph Smith 2:17.) Dit was het begin van de wederoprichting van de kerk van Jezus Christus op aarde. Als wij geloof hebben, kunnen wij onszelf voorbereiden door te bidden en te studeren, en dezelfde zeker-

heid ontvangen die Joseph Smith had, dat God leeft en dat Hij en Zijn Zoon afzonderlijke Wezens zijn. Jezus van Nazareth wordt dan het middelpunt van ons leven. Met deze zekerheid kan onze zaak niet ondergaan. Zonder deze hebben wij er geen motief voor.

Veel gevechten zijn verloren omdat men aan het front niet altijd een duidelijk overzicht van het front had. Dat is bij deze oorlog niet het geval. Er is slechts een werkelijk front en dat is bij elke persoon. De enige werkelijk aanval is op u en mij persoonlijk, en natuurlijk is dat de plaats waar de enige goede verdediging kan worden gemaakt. Als Satan onze gedachten kan be-

heersen, zou hij de strijd hebben gewonnen, heel de oorlog. Dat lukt hem alleen als wij het toestaan. Als wij weigeren met hem op te lopen, heeft hij geen macht over ons, want God heeft ons onze vrije wil gegeven en deze kan Satan ons niet afnemen. Wat ik dus voorstel is dat wij weigeren in het straatje van Satan te lopen. Met andere woorden we moeten voorkomen dat er kwaad gebeurt. Laten we eens een paar dingen bekijken die wij bestrijden. Wat denken jullie van het uiterlijk? Als wij er uit zouden zien alsof de zaak der rechtvaardigen onze zaak is, zouden we de wijze raad van president N. Eldon Tanner opvolgen:

„Bescheidenheid in kleding kenmerkt de geest en het hart, komt voort uit respect voor onszelf, onze medemens, en voor de Schepper van ons allen.

„Eenvoud weerspiegelt nederigheid en welvoegelijkheid. Laten ouders, leerkrachten en jongeren de bijzonderheden van kleding en uiterlijk geleid door de Heilige Geest met elkaar bespreken, en met hun vrije wil de verantwoordelijkheid aanvaarden en het goede kiezen.” (*Friend*, juni 1971, blz. 3.)

Als wij gemotiveerd zijn door de beginselen van het evangelie van Jezus Christus, hoeft er niet te worden gevraagd aan welke kant wij staan als we praten over eerlijkheid, onkreukbaarheid en ijver, ook niet waar wij staan qua zedelijke reinheid. Overspel, ontucht, homosexualiteit, abortus, of andere vormen van onjuist intiem gedrag zouden voor ons even onaantvaardbaar zijn als ze voor onze hemelse Vader zijn. Onze frontlijn is voor wat betreft drugs, drank, tabak, thee, koffie of andere substanties die schadelijk zijn voor het lichaam, duidelijk getrokken.

Op grond van het leven dat wij leiden, moet bij niemand en vraag kunnen rijzen over onze houding tot het eerste en tweede grote gebod:

„Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. 3.)

„Dit is het eerste en het grote gebod.

„En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelfen.” (Mt. 22:37-39.)

Als wij ons tenslotte bekleed hebben met de gehele wapenrusting van God, zullen wij ons niet schamen voor het evangelie van Jezus Christus, maar zullen we er trots op zijn onder de dappers gerekend te worden, hoewel wij misschien bekeken worden alsof wij bijzondere mensen zijn.

Ik weet dat er zijn die deze banier willen grijpen maar zich onwaardig voelen om het te doen. Ik verzoek u te luisteren naar de raad van een profet, president Spencer W. Kimball:

„Het behoort tot de zending van De Kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen om de mensen overal tot bekering te roepen. Zij die aan die roep gehoor geven . . . mogen deel hebben aan het wonder der vergeving. God zal de tranen van vertwijfeling, wroeging, verslagenheid, angst en schuldbesef van hun ogen afwissen. Betraande ogen worden droog, en de bekommerde, verontruste gelaatsuitdrukking zal plaats maken voor een glimlach van voldoening.

Wat een opluchting! Wat een troost! Wat een blijdschap! Met smarten, zonden en overtredingen beladenen kunnen vergeven, gereinigd en gelouterd worden als zij tot hun Here willen terugkeren, van Zijn wegen willen leren en Zijn geboden willen onderhouden. Zo kunnen ook wij allen, die zich van dag tot dag van onze dwaasheden en zwakheden moeten bekeren, eveneens in dit wonder delen.” (*Het wonder der vergeving*, pag. 381-382.)

Zijn we gemotiveerd? Zeer zeker. Ik nodig elke jongere in deze kerk uit de banier te grijpen en schouder aan schouder met zijn ouders, zijn bisschop en de andere volwassenen en jeugdleiders op te marcheren, ten zegepraal, in het koninkrijk van onze hemelse Vader. In de naam van Jezus Christus. Amen.

FRANKLIN D. RICHARDS
assistent van de Raad der Twaalven

Iedereen behoort in zijn dagelijkse leven een vrede-stichter te zijn

Op het paasfeest van 19 eeuwen geleden is deze grote belofte met vermaning van onze Here en Heiland Jezus Christus tot ons gekomen: „Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkewijds de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd.” (Joh. 14:27.) Er is op het moment zoveel strijd en twist in de wereld dat dit mij een geschikt onderwerp leek om te bespreken.

Er kan geen waar geluk zijn zonder vrede. Toch zoeken in alle delen van de wereld eerlijke mannen en vrouwen persoonlijke vrede en weten ze niet waar ze deze kunnen vinden.

Onze Here en Heiland Jezus Christus wordt de Vrededorst genoemd, en Zijn boodschap is een boodschap van vrede voor ieder mens en voor de wereld. Vrede doet ons het sterfelijke leven werkelijk waarden en

De zegening van de vrede

stelt ons in staat onze rampspoeden te dragen.

De zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is deze vrede in de harten en huizen der mensen te vestigen. Een brief die wij kort geleden van onze kleinzoon ontvingen die in Brazilië op zending is, bewijst dit. Hij vertelt van een bekeerling van een maand die op een avondmaalsvergadering sprak. Hij zei: „Pas een maand in de kerk en achter de kathedraal verkondigt hij de gelijkenis van de zaaier. De grootste vreugde van het zendingswerk is, de veranderingen te zien die het evangelie in het leven der mensen te weegbrengt.” Dat is helemaal waar.

Ik heb naar honderden bekeerlingen geluisterd die hun getuigenis gaven en praktisch iedereen vertelde dat het evangelie vrede en vreugde, vooruitgang en ontwikkeling in zijn leven had gebracht.

Zonder twijfel was de bergrede een van de grootste boodschappen van onze Here en Heiland. Deze boodschap bevat het plan van de Heiland voor het overvloedige leven. Daarin waarschuwde Hij ons om allen vredestichters te zijn. Hij zegt: „Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.” (Mt. 5:9.)

Heeft u zich wel eens afgevraagd hoe u een vredestichter kunt zijn? De

mogelijkheden zijn werkelijk onbeperkt.

Zeker, thuis kunnen wij allemaal vredestichters zijn door liefde en een goede wil te tonen. Daardoor wordt het kwaad van twist, haat en jaloezie geneutraliseerd. Als er tussen ouders en kinderen misverstanden bestaan, kan toegeeflijkheid aan beide kanten worden aangemoedigd. We kunnen samen om een vredige geest bidden.

We kunnen een vredestichter zijn door kritiek te vermijden. Onthoud dat Christus in de bergrede zei: „Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met welke mate gij meet, zal u wedergemeten worden.” (Mt. 7:1-2.) Heeft u er wel eens bij stil gestaan dat elke keer als u bekritiseert, u oordeelt?

We kunnen een vredestichter zijn door te vergeven en de vergeving te onderwijzen. Christus werd gevraagd hoe vaak iemand moet worden vergeven, en Hij antwoordde dat wij onbepaald moesten vergeven. Vergeef hem „zeventigmaal zevenmaal.” (Mt. 18:22.) Een belangrijk deel van vergeven is vergeten. In sommig opzicht is vergeten bijna net zo belangrijk als onthouden.

Toen president David O. McKay in London de kapel van Hyde Park inwijdde, zei hij: „Als u vrede wenst,

is het uw taak deze te maken. Het herstelde evangelie leert dat onze tehuizen warme nestjes moeten worden waar de kinderen beschermd worden en tot nobele mannen en vrouwen kunnen uitgroeien; waar . . . bejaarden kunnen uitrusten; waar gebeden wordt." (*Church News*, 11 maart 1961, blz. 15.)

„Een zeer wijze bisschop riep verschillende jongemensen bij zich op zijn kantoor en zei tegen ze: „Ik zou graag willen dat jullie mij bij een paar experimenten helpen. Ik wil dat jullie thuis één maand vredestichter zijn. Zeg hierover niets tegen je familie, maar wees attent, vriendelijk en tolerant. Wees een voorbeeld. Als er bij je thuis wordt gekibbeld of er woorden zijn, doe wat je kunt om deze fouten te overwinnen door liefdevol een eensgezinde, blijde sfeer te scheppen.

De bisschop ging verder: „Als je gefritteerd bent, en dat komt in bijna elk gezin voor, beheers dan jezelf en help de anderen zich te beheersen. Ik zou graag willen dat alle gezinnen in onze wijk worden, zoals president McKay aanraadde, 'een warm nest of een stukje hemel op aarde'. Ik zou jullie aan het eind van de maand graag weerzien om mij verslag uit te brengen."

Het was een hele opdracht voor deze jonge mensen. En ze hebben die tot een wonderbaarlijk goed einde gebracht. Toen ze de bisschop verslag uitbrachten, werden er prachtige opmerkingen gemaakt.

Een jongeman zei: „Ik had nooit gedacht dat ik thuis zoveel invloed had. Deze laatste maand was heel anders. Ik vraag me af of veel van de herrie thuis niet door mijn gedrag is veroorzaakt."

Een jongedame zei: „Ik dacht dat wij een gewoon, normaal gezin hadden, ondanks onze zelfzucht, die aanleiding was voor kleine conflicten. Maar toen ik met mijn broers en zusters samenwerkte, is hiervan heel veel verdwenen en is er een veel lieflijker geest in ons gezin. Ik geloof dat je er werkelijk aan moet werken

om thuis een vredige geest te hebben."

Een ander jongedame vertelde: „Ja, er was in ons huis een veel prettigere geest, we werkten meer samen en waren sinds ik met dit experiment ben begonnen niet zelfzuchtig. Maar het hangt helemaal van mijzelf af. Ik heb me erg ingespannen om een goed voorbeeld en een vredestichster te zijn. Ik voel me daarbij prettiger dan ooit. Er is een heerlijk vredig gevoel over mij gekomen."

Ja, gezinnen kunnen door ruzietjes worden verstoord. Mannen en vrouwen kunnen daarmee hun eigen geluk en dat van hun kinderen te gronde richten.

Sluit u in uw leven de vrede en zekerheid buiten die u zo zeer verlangt? Dat doen duizenden mensen, omdat ze zo vertwijfeld zijn, en zich zorgen maken en tobben. Veel mensen zijn bevreesd voor wat er van hen zal worden als ze ouder worden. Ik ontmoette een lieve dame van in de tachtig die in de tempel werkte. Er ging een sfeer van vrede en rust van haar uit. Ze had het zo druk met anderen helpen, dat ze maar weinig op zichzelf lette. Ze had niet veel nodig en zoals zij zei: „De Here zorgt voor wat ik nodig heb."

De Here zegt ons: „Maar weet, dat hij, die de werken der gerechtigheid doet, zijn loon zal ontvangen, namelijk vrede in deze wereld, en het eeuwige leven in de komende wereld." (LV 59:23.)

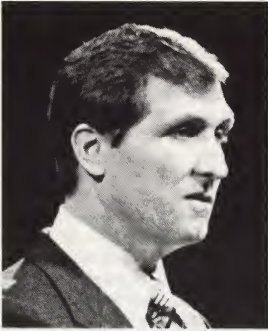
Ja, de Here zorgt voor wat wij nodig hebben en helpt ons die dingen te overwinnen die ons onvrede brengen, als wij ons deel doen, als we ons vertrouwen in Hem stellen, en Hem dienen door onze medemensen te dienen. Ik heb dit in mijn eigen leven gezien, in het leven van hen waar ik nauw mee verbonden ben, en in het leven van honderden anderen over de gehele wereld. Het is de enige weg naar persoonlijke vrede, een vrede die niet van deze wereld is en die ons begrip en bevattingvermogen te boven gaat, maar toch zo lieflijk voor ons is.

Waarschijnlijk is er thans een grotere behoefte aan vredestichters dan ooit tevoren. Als deze wereld geen behoefte had aan vredestichters, zou onze Heiland nooit hoeven zeggen: „Zelig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden." (Mt. 5:9. Cursiverina toegevoegd.)

Een deel van de zegeningen van een vredestichter is dat zij die de beginselen van het evangelie leven, door de Heilige Geest een geuigen ontvangen. Zij genieten een vrede, een vreugde en blijdschap, een tevredenheid, een groei en vooruitgang, die alle verstand te boven gaan, en hun innerlijke spanningen worden verlicht. Ik weet dat dit waar is.

Ik geef u mijn getuigenis dat God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus leven en dat de volheid van het evangelie van Jezus Christus en de macht om in de naam van God te handelen door de profeet Joseph Smith op deze aarde zijn teruggebracht, en ook dat president Spencer W. Kimball een levende profeet is die de zaken van de kerk van Jezus Christus thans op aarde leidt. Mogen de uitverkoren zegeningen van de Here met hem zijn, en mogen wij de moed en het goede besluit hebben om zijn raad op te volgen.

Moge een ieder van ons in zijn dagelijks leven de rol van een vredestichter spelen en de vrede genieten die alle verstand te boven gaat, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

PRESIDENT REX D. PINEGAR
van de Eerste Raad van Zeventig

Het evangelie roept op tot het eind te volharden

Mijn gezin en ik zijn zojuist teruggekeerd uit Virginië. Het was mijn grote voorrecht daar de afgelopen drie jaar de zending van de kerk te presideren. Ik heb de ijver en het geloof van de zendingen gadeslagen en het heeft mij meer begrip gegeven van de zegeningen die hen vergezelden die de Here dienen. Ik ben de Here dankbaar voor de roeping die ik thans heb, waardoor ik in de gelegenheid ben zendingswerk te blijven doen.

Dit voorrecht heb ik nog scherper gevoeld toen een van mijn zendingelingen die pas teruggekeerd was mij in vertrouwen nam over een dilemma thuis. Deze fijne jongeman had gedurende zijn gehele zending goed werk verricht. Hij had onder moeilijke omstandigheden getoond dat hij geloof en moed had. Nu stond hij voor de opgave zijn zendingsgeest en ijver thuis te handhaven, de tegenstand was daar subtieler.

We moeten in rechtvaardigheid voortgaan

Nadat hij mij over zijn fijne familie had verteld en hoe geweldig ze hem gedurende zijn zendingswerk hadden gesteund, legde hij mij zijn probleem voor. Hij zei: „Het enige wat mij werkelijk hindert nu ik weer thuis en bij mijn familie ben, is dat ze graag jagen. Wat ik vroeger geweldig vond, is nu heel anders voor mij, hoofdzakelijk omdat dit betekent dat mijn familie van mij verwacht dat ik op zondag mee ga jagen. Ik word dus wel direct geconfronteerd met een beslissing. Ik wil niet jagen op zondag, maar ik wil ook mijn familie niet in verlegenheid brengen. Ik wil graag uw raad horen.” Hij verzekerde mij verder dat zijn familie niet wilde dat hij dingen deed die niet goed waren. Jagen was alleen iets dat bij hen reeds jaren werd gedaan.

De raad die ik zou willen geven aan mijn zending en aan anderen die geconfronteerd worden met het besluit al dan niet *voort de gaan* op de rechtvaardige koers; is zich te herinneren wat er met Oliver Cowdery gebeurde. Oliver was zijn werk in het koninkrijk trouw en in nederigheid begonnen. De Here beloonde hem door hem de gave van het vertellen te geven. Hij vertelde Oliver wat een geweldige bijdragen hij kon leveren om de mensen in te lichten, als hij in zijn streven trouw zou blijven. Toen Oliver later probeerde te

vertalen, ging het niet. De Here vertelde Oliver dat het was „ . . . omdat gij niet zijt doorgestaan, zoals gij waart begonnen . . .” (LV 9:5.) Oliver had niet volhard in zijn rechtvaardig streven, en de gave was hem afgenomen.

De raad van de Here voor iemand die op de juiste wijze en trouw is begonnen, is: „Doorgaan zoals je bent begonnen.” We kunnen het voorbeeld van Nefi, de zoon van Helaman volgen. Nadat hij hard had gewerkt om te kunnen onderwijzen, en rechtvaardig had geleefd, besloot hij het op te geven en naar huis te gaan, want de mensen wilden zijn raad niet aanvaarden en zich bekeren. Hij naderde zijn huis, de stem van de Here kwam tot hem. De Here herinnerde Nefi aan de zegeningen die zouden komen door de onversaagdheid waarmee hij had gewerkt, en waarmee hij de geboden van God had onderhouden. Met vernieuwde ijver en vastberadenheid keerde Nefi zich van zijn huis af en ging terug naar zijn werk, om het voort te zetten zoals hij het was . begonnen. (Zie Hel. 10:2-12.)

Dan is er nog het verhelderende voorbeeld van Enos. Hij helpt ons de zegening te begrijpen, die ligt in het onderricht van rechtvaardige ouders. Enos beschrijft zijn vader als een „ . . . rechtvaardig man . . .

want hij onderwees mij in zijn taal, en tevens in de lering en vermaning van de Heer, . . . en de woorden, die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en de vreugde der heiligen had ik ter harte genomen." (Enos 1, 3.) Het voortdurende onderricht van zijn rechtvaardige vader was er de oorzaak van dat Enos' ziel hongerde en hij in krachtig gebed en smeking voor zijn eigen ziel tot de Here ging. Enos had ook de waarde van voortdurende rechtvaardigheid geleerd, want hij vertelt ons dat hij de gehele dag bad en handelde, met onwankelbaar geloof in Christus. Het betekent een ware volgeling van Christus zijn.

„Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gij lieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen;

„En zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken." (Joh. 8: 31-32.)

Voortgaan betekent voorwaarts streven.

„En nu, mijn geliefde broeders, nadat gij dit rechte en smalle pad hebt betreden, zou ik u willen vragen, of hiermede alles is gedaan? Ziet, ik zeg u: Neen, want gij waart niet zover gekomen zonder het woord van Christus, met onverwrikt geloof in Hem, en zonder u geheel en al te verlaten op de verdiensten van Hem, Die machtig is om te behouden.

„Daarom moet gij standvastig voorwaarts streven, met onverzakte hoop, en met liefde voor God en alle mensen. Indien gij aldus voorwaarts zult streven, en u in Christus' woord verheugt, en volhardt tot het einde toe, dan zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben. (II Ne. 31:19-20.)

Er is moed en een sterke inzet voor nodig om in rechtvaardigheid voort te gaan. Wij moeten ons realiseren dat er een tegenovergestelde kracht is aan dat wat goed is. Er komen moeilijkheden op ons pad, of onze visie wordt bij het nemen van besluiten door vermoeidheid getem-

perd. Het kan het zelfzuchtige motief van een lichamelijke verlangen zijn dat overwonnen moet worden voordat we verder kunnen gaan. Bij elke situatie is echter het antwoord dat naar geluk leidt, voorwaarts te streven. President Kimball verzekert ons dat wanneer wij in een situatie alles hebben gedaan wat wij kunnen, de Here een weg zal vinden om de deuren te openen.

Twee dameszendingen besteedden er een hele week aan om in een kleine stad de deuren naar de harten van de mensen te openen. Bij bijna elke deur stultten ze op tegenstand en bespotting. Na een bijzonder zware dag gingen ze ontmoedigd en vermoed weer naar hun kamer. Ze wisten niet zeker of ze tegenover zoveel weerstand door konden blijven gaan. Na er langdurig over te hebben gesproken en te hebben gebeden, gingen ze naar bed. Ze hadden besloten 's morgens weer naar hetzelfde stadsdeel te gaan om hun werk voort te zetten. De volgende morgen smeekten ze de Here weer om kracht om de dag tegemoet te kunnen treden. Die dag werden ze bij bijna elk gezin waar ze aanbelden verwelkomd. De Here zegende hun voortgezette pogingen en geloof, en opende de deuren der huizen en harten voor de boodschap van de herstelling.

Een huisonderwijzer is een gezin zeven jaar trouw blijven bezoeken eer de vader reageerde op de uitnodiging om actief te worden in de kerk.

Een jonge echtgenoot besloot zelf uit te vinden of de kerk waar was. Hij lette op de verheffende veranderingen die plaats hadden bij zijn vrouw en kinderen nadat die zich zes jaar geleden bij De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hadden aangesloten. Hij nam een Boek van Mormon en begon te lezen. In het begin voelde hij niets, maar hij bleef lezen. Hij herinnerde zich dat hij moest bidden terwijl hij las — dat was de raad die de zendingen hem hadden gegeven. De volgende zes avonden las hij ver-

der, en hij bad. Hij bleef de Here smeken of Hij hem de waarheid wilde laten weten die in deze Schrift staat.

Hij ging nog twee avonden door en toen deed hij een diepe, geestelijke ervaring op. Hij ontdekte dat hij luiserde terwijl hij las. Het was alsof hij de mensen in het verhaal hoorde spreken terwijl hij de woorden zelf uitsprak. Hij bleef studeren en bidden. Aan het eind van de tiende avond vertelde hij dat hij nu de stemmen hoorde van de personen en de geest van hun boodschappen voelde. Bij zijn zoeken naar de waarheid brachten zijn voortgezette pogingen hem dichter bij de Here; toen ontving hij een getuigenis van de waarheid van het Boek van Mormon.

Een nobele vrouw bleef haar kinderen 37 jaar leren hun vader te eren, want ze beloofde dat hij eens zijn priesterschap waardig zou zijn. Die belofte is vervuld, en hij werd een ijverige en getrouwe volgeling van Christus.

Onze getrouwe pioniers zongen: „Schoon soms beproeving kwellen mag, Heiligen, houdt stand in 't nieuw verbond" (HL Nr. 108). Dat was toen zij moeilijkheden ondervonden en naar Utah trokken. Vandaag zingt ook de jeugd van de kerk: „Waarom geteurd of moeilijk 't lot geacht?" (HL Nr. 51.)

Er zijn heel veel voorbeelden van mensen die zegeningen hebben ontvangen omdat ze voortgingen in rechtvaardigheid. Er zijn ook ontelbare voorbeelden van mensen wie de zegeningen van de Here ontgingen omdat ze zich van rechtvaardige paden afwendden en het verkeerde deden.

Moge de Here een ieder van ons zegenen met de kracht en het geloof om voort te zetten wat wij in gerechtigheid begonnen. Ik getuig tot u dat God leeft. Moge een ieder van ons de raad van de Here opvolgen en in gerechtigheid voort blijven gaan. In de naam van Jezus Christus. Amen.

DOOR JOSEPH ANDERSON
Assistent van de Raad der Twaalfen

Hij is de Zoon van de Vader, onze Verlosser, de Heiland van de wereld.

Wat het meeste nodig is voor het mensdom is heden een oprechte overtuiging dat Jezus Christus de Heiland en Verlosser der wereld is; dat Hij de Zoon van de Vader is, de Eerstgeborene in de geest en de Eniggeborene in het vlees; dat het noodzakelijk en een deel van Gods plan was dat Hij naar de aarde zou komen en de sterfelijkheid op Zich zou nemen; de door Adam en Eva overtreden wetsverhouding zou herstellen, en ons een mogelijkheid zou verschaffen om te kunnen opstaan uit het graf en terug te keren naar de tegenwoordigheid van de hemelse Vader, waar wij vandaan zijn gekomen.

Wij lezen in de bijbel: „In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

Ons getuigenis van Christus

Dit was in den beginne bij God.” (Joh. 1:1-2.) Dit zou erop wijzen dat Christus, Jehova, de Grote Ik Ben, in dat vroege stadium van het bestaan bij de Vader was; Hij was de Eerstgeborene van Zijn geestelijke kinderen. Hij is door de Vader onderwezen gedurende die onberekenbare tijd.

Voordat wij hier kwamen leefden wij in een geestelijke staat in de hemelen, als kinderen van onze hemelse Vader.

Wij kenden de Vader van onze geesten even goed als wij hier onze aardse vader kennen. Wij kenden onze oudste broeder Jehova en we kenden Lucifer ook, die eveneens een zoon van de morgen was. In die tijd leefden wij en aanschouwden wij. Die visuele kennis, de herinnering aan die staat, is bij ons weggenomen en er wordt thans van ons verlangd dat wij in geloof leven. Zoals in de lofzang staat:

Met een wijs en heerlijk oogmerk zondt Gij mij naar d'aarde heen, en onthieldt mij de herinnering aan mijn toestand in 't verleên.

HL Nr. 199

Het is een glorierijk werkplan dat in de raadsvergaderingen in de hemel is ingesteld en waarbij wij het gezegende voorrecht hebben de sterfelijkheid met zijn uitdagingen en ervaringen op ons te nemen.

In dat voorbestaan hadden wij al een

vrije wil. In de raadsvergaderingen is de schepping en bevolking van deze aarde besproken. De Vader presenteerde een onzelfzuchtig plan. Het was op andere werelden al toegepast. Jehova zei: „Vader, Uw wil geschiede, en Uw zij de heerlijkheid, in der eeuwigheid.” (Mozes 4:2.)

Lucifer twistte echter want hij wilde een verandering in het plan aanbrenge- gen zodat allen gered zouden worden door dwang. Dit was in strijd met de vrije wil. Het was een ambitieus voorstel van hem. Het hield in dat hij, Lucifer, de eer kreeg die de Vader toekomt. De schriften vertellen ons dat hij zei: „Zie, hier ben ik, zend mij, ik wil Uw zoon zijn, en ik zal het ganse mensdom verlossen, dat niet één ziel verloren ga, en ik zal het voorzeke- ren doen; geef mij daarom Uw eer (Mozes 4:1.) Dit zou het recht van de vrije wil en ook de kans om te groeien en vooruitgaan te maken teniet doen. Het zou in tegen- strijd zijn met het doel van de Vader die Zijn kinderen in de gelegen- heid heeft gesteld Hem gelijk te worden door hun eigen getrouwheid en inspanningen. Het was een zelfzuchtig en aanmatigend plan.

Ons is te kennen gegeven dat de geesten in dat voorbestaan, in die geestelijke staat, hun vrije wil hadden, en dat er in verschillende gra- den is gehoorzaamd, dat er verschil- lende graden van rechtvaardigheid

waren. Lucifer beoefende zijn vrije wil toen hij tegen de Vader in opstand kwam. Hij moest echter de straf voor die rebellie ondergaan en doet dat nog, evenals de geesten die hem volgden. Hun is het voorrecht ontzegd de sterfelijkheid op zich te nemen, en dit is een groot verdriet en een grote teleurstelling voor ze geweest.

„Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o morgenster . . .

„En zeidte in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; . . .

„Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden.

„Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van de kuil!” (Jesaja 14:12-15.)

Toen die geesten die Jehova volgden naar de aarde werden gezonden om de sterfelijkheid op zich te nemen, waren die in capaciteit en aard in geen enkel opzicht gelijk. De getrouwheid van hen die de kans kregen het sterfelijke leven op zich te nemen, was verschillend. Zij werden echter als voldoende waardig beschouwd om de ervaringen van dit aardse leven op te doen, zodat ze konden worden beproefd of ze alle dingen zouden doen die de Here hun God hen zou gebieden. Door dit te

doen, door aan het levens- en hellsplan te beantwoorden, zouden ze het eeuwige leven ontvangen. Ze zouden in de tegenwoordigheid van hun hemelse Vader terugkeren en Zijn goedkeuring en de beloning voor hun getrouwheid ontvangen.

Door Zijn voorkennis en zijn bekendheid met Zijn kinderen in het voorbestaan wist God dat sommigen van hen door het bedrog en de verleidingen van Lucifer zouden omkomen, dat velen het rechte en smalle pad zouden verlaten. Voordat zij hier kwamen wist de Vader ook dat Adam en Eva uit vrije keuze van de verboden vrucht zouden eten waardoor het voor de geestelijke kinderen van God mogelijk zou worden de sterfelijkheid op zich te nemen. Bijgevolg werd begrepen dat er een Verlosser en een verlossing nodig waren.

Het was nodig dat er werd verzoend voor de overtreding van Adam, zodat niet van het mensdom zou worden vereist dat het voor Adams overtreding moest lijden. Het nageslacht van Adam was in geen enkel opzicht daarvoor verantwoordelijk. Adams ongehoorzaamheid was in zoverre een overtreding dat hij een wet had gebraveerd, maar het werd een grote zegen daar dit de weg opende waardoor de mens mens kon zijn, kon deelhebben aan de voor-

rechten van het aardse leven, en, in verband daarmee, zijn vrije wil kon uitoefenen en zijn zaligheid uitwerken.

God stond toe dat Zijn geliefde Zoon de verantwoordelijkheid voor die taak op Zich nam, namelijk ter verzoening voor de daad van Adam en Eva, die de val tot gevolg had, en ook, opdat het mensdom vergeving voor zelfbedreven zonde kon ontvangen, mits men de geboden zouden onderhouden waar de zaligheid en de verhoging op gebaseerd zijn.

Toen Jezus in het midden des tijds op aarde was, herkenden weinigen Hem als de Schepper van hemel en aarde en de Heiland en Verlosser van het mensdom. Zelfs Zijn discipelen waardeerden Zijn zending niet ten volle en — hoewel Hij ze vertelde dat Hij Zijn leven zou geven voor de zaligheid van het mensdom, dat Hij was en is de bewerkstelliger van de zaligheid voor allen die Hem gehoorzamen, dat Hij vanuit het graf weer te voorschijn zou komen in een vernieuwd leven, als een opgestaan wezen — het was moeilijk voor hen deze dingen te begrijpen.

Wij zijn niet alleen afhankelijk van het verhaal dat Zijn apostelen en anderen vertellen in het Nieuwe Testament. We hebben andere verslagen en getuigenissen. Wij hebben het

Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op Mij te nemen, waarin Ik Mij in alle dingen sedert den beginne aan de wil des Vaders heb onderworpen." (III Ne. 11:10-11.)

De kerk heeft ook schriftuur over de Eniggeborene en Zijn zending in de Parel van Grote Waarde. Wij mogen dankbaar zijn dat wij de verhalen in de bijbel en in het Boek van Mormon kunnen lezen, en de verklaringen over de geboorte en dood van de Verlosser, en over zijn zending, zoals die aan Abraham, Henoch en Mozes zijn gedaan en in de Parel van Grote Waarde zijn beschreven.

Deze zelfde Jezus, de opgestane Christus, is verscheidene keren in deze bedeling aan de mens verschenen.

Wij hebben bovendien het getuigenis van de waarheid van deze openbaringen en van de wederoprichting van de kerk in zijn volheid, door de kracht van de influïsteringen van de Heilige Geest. Want de gave van de Heilige Geest is aan ons gedaan door het gezag dat uit de hemel terug is gegeven door hen die in het midden des tijds deze macht en dit gezag bezaten, Petrus, Jakobus en Johannes. Dit staat vast en kan niet worden weerlegd.

In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen aanbieden we de levende Christus. Wij weten dat Hij is voortgekomen uit het graf, dat Hij een opgestaan Wezen is en onze voerspraak bij de Vader, dat wij alleen door Hem en door gehoorzaamheid aan het evangelie dat Hij ons heeft gegeven, in Zijn tegenwoordigheid en in die van de Vader kunnen terugkeren.

Jezus Christus is onze Verlosser en Heiland. Hij is naar de geest uit de Vader geboren, ja de Eerstgeborene van de Vader, en de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Hij is onze oudste broeder. Hij is het tweede lid van de Godheid. Hij was op aanwijzen van de Vader de Schepper van hemel en aarde. Hij is de Jehova van het Oude Testament. Hij is Jezus van Nazareth.

Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven. Hij is het Licht der wereld. Hij is de Bewerker van onze zaligheid. Hij is al voor de grondlegging van deze wereld gekozen om het Lam te zijn dat zou worden geslacht als offerande voor de zonden. Uiteindelijk moet elke knie zich buigen, en elke tong belijden dat Hij de Christus is. Hij stierf aan het kruis om voor de zonden van Adam verzoening te doen, zodat wij vergeving voor onze zonden konden ontvangen. Indien we Hem zouden aanvaarden en de geboden onderhouden die Hij ons heeft gegeven, geheel volgens Gods heilsplan. Hij is uit het graf opgestaan, als eerste vrucht van de opstanding, en heeft het daardoor mogelijk gemaakt dat het gehele mensdom na de dood weer zal leven, in opgestane staat. Ja, „want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." (Joh. 3:16.)

Het is Zijn werk en Zijn heerlijkheid de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen, hetgeen zaligheid en verhoging in de tegenwoordigheid van God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus is. (Zie Mozes 1:39.)

Het is onze taak en verantwoordelijkheid deze boodschap aan de wereld te brengen. Het is ons werk en onze heerlijkheid onze Heiland te helpen de taak die Hij in de raadsvergadering in de hemel aanvaardde, voordat de wereld was geschapen, tot een goed einde te brengen.

Hij zal weer naar de aarde komen, zoals door de profeten is voorspeld, deze keer met macht en heerlijkheid, om duizend jaar in vrede en gerechtigheid te regeren.

Ik getuig van de waarheid van deze dingen. Ik weet dat onze Verlosser leeft, en ik geef dit getuigenis in geloof en in alle oprechtheid, in de naam van onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus. Amen.

Boek van Mormon dat volgens het verhaal in het voorwoord is gegeven „ . . . om aan het overschot van het huis Israëls te tonen, welke grote dingen de Here voor hun vaderen heeft gedaan, en opdat zij de verbonden des Heren mogen weten, dat zij niet voor eeuwig zijn verstoten — en tevens tot overtuiging van Jood en niet-Jood, dat Jezus de Christus is, de eeuwige God, Die Zich aan alle natlën openbaart." (Titelpagina Boek van Mormon.)

In deze geschiedenis staat een verslag van de verschijning van de Heiland na Zijn opstanding aan Zijn volk op dit continent. Hij heeft ze destijds het evangelie geleerd, het grote heilsplan. Het was hetzelfde als dat voor de mensen op het oostelijk continent. Het Boek van Mormon vertelt ook van de toestanden die op dit halfrond bestonden ten tijde van de geboorte van Jezus in Bethlehem en ten tijde van Zijn dood.

Bij Zijn verschijning aan de Nefieten strekte Hij Zijn hand uit „ . . . en sprak tot het volk en zeide:

„Ziet, Ik ben Jezus Christus, Die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd.

„En ziet, Ik ben het Licht en het Leven der wereld; en ik heb uit die bittere beker gedronken, die de Vader Mij heeft gegeven, in Ik heb de

VERTROKKEN ZENDELINGEN

Archibald, Dale Merlin
Tremonton (Utah)
Asmus, Matthew William
Bountiful (Utah)
Beck, Reid Belliston
Burley (Idaho)
Blickenstaff, John Bruce
Blanding (Utah)

Broderick, Alan Arthur
Magna (Utah)
Cooper, Richard Lee
Culver City (California)
Crickmore, Alan Brian
Fairfield (California)
Cziep, Gary Jozef
Idaho Falls (Idaho)

Eborn, Don Budge
Paris (Idaho)
Elmer, Chris James
Sacramento (California)
Gunnell, Vaughn Fisher
Ogden (Utah)
van der Horst, Kenneth Rudolf
La Mirada (California)

Hoskins, Dale Burt
Salt Lake City (Utah)
Hutchings Blair La Mar
Claremont (California)
Lewis, Quinn E.
Ogden (Utah)
Lund, Steven Jay
Santa Rosa (California)

MacCurdy, Thomas James
Chula Vista (California)
Roper, Kevin Delos
Salem (Utah)
Tidwell, Vaughn Gary
Nampa (Idaho)
Visser, Christina Therese
Nieuw Vennepe (Nederland)

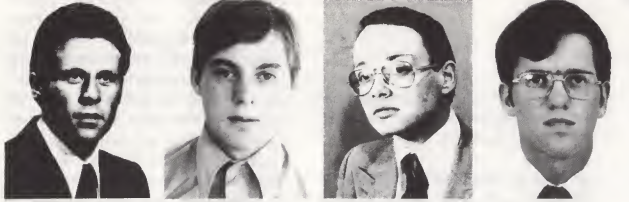

Wade, Audrey Claire
Antioch, (California)
Williams, Jerry Paul
Anchorage (Alaska)

AANGEKOMEN ZENDELINGEN

Caldwell, Robert D.
 Vista (California)
 Chadwick, Virgie G.
 Tillamook (Oregon)
 Coffin, Brian D.
 Pleasant Hill (California)
 Davidson, Douglas L.
 Lethbridge (Alberta, Canada)

Denkers, Randall H.
 Ogden (Utah)
 Gibe, Timothy J.
 Cardston (Alberta, Canada)
 Gout, Martin
 Peize (Nederland)
 Hassler, Terry G.
 Crossville (Tenn.)

Holland, Stanley L.
 Edmonton (Alberta, Canada)
 Homer, Elray
 West Point (Utah)
 Hoyt, Kenneth J.
 Etobicoke (Ontario, Canada)
 Keller, Vance R.
 Logan (Utah)

Mears, Keith D.
 Winnipeg (Manitoba, Canada)
 Peterson, Charles J.
 Kearns (Utah)
 Smith, Lane D.
 Washington Terrace (Utah)
 Stoddard, Douglas
 Blackfoot (Idaho)

Toombs, Jerry
 Logan (Utah)

Agnes van der Elst op zending

Geliefde broeders en zusters,
Nu ik zes maanden in eigen land op zending ben, wil ik graag langs deze weg iets tot u zeggen.

Ik kan tot u getuigen dat het zendingswerk tot het belangrijkste werk behoort dat wij hier op aarde kunnen doen. Niet alleen maar de full-time zendelingen en de ring-zendingen, maar zeer zeker de leden van de kerk. Sommigen van u zeggen dat ze niet kunnen en te druk zijn en met kleine kinderen zitten; iemands man of vrouw is geen lid. Dat is geen excuus. Alleen al door uw voorbeeld, op school, in uw werk, in de buurt waar u woont, kunt u zendingswerk verrichten. Wij horen zo vaak: „O, ik ken die kerk, die en die zijn er ook aan”, en dan volgt wat aan hen het meeste is opgevallen. Wanneer dat positief is, hebben wij als full-time zendelingen meer kans om iets over het evangelie te vertellen.

Het is heerlijk om werkzaam te zijn in de wijngaard van de Here en Zijn

kinderen te kunnen onderwijzen. Dit is een moeilijke, maar ook een leerzame tijd: de beste leerschool van je leven.

Ik weet, dat God leeft, dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God. En dat door de dood en de opstanding van Christus alle mensen zalig kunnen worden.

Ik getuig in de naam van Christus, dat God ook in onze dagen nog steeds door middel van Zijn profeten spreekt tot Zijn volk. De Heiland heeft Zijn kerk opnieuw op aarde gevestigd en die wordt nu geleid door Spencer W. Kimball, een profeet, en door twaalf apostelen, precies als in de dagen van Christus. Het priesterschap is opnieuw op aarde gekomen, de macht om in Gods naam te handelen.

Moge God u allen zegenen in uw werk in Zijn koninkrijk.

AGNES W. VAN DER ELST
Zendingsgebied Amsterdam Nederland,
Waldecklaan 3, Hilversum

Micha Beuger op zending

Micha Beuger schrijft enthousiast en dankbaar over het werk van de medische zending in Bolivia. Bolivia haalt de mormonen met gejuich binnen. „Je hoeft maar te zeggen dat je mormoon bent en ze plaatsen je artikelen gratis, stellen hun radiostations gratis beschikbaar en doen alles wat je vraagt.” Ze hebben een koor en orkest, en een soya-lied. Er moet soya gegeten worden met

het oog op de ondervoeding. De zendelingen geven cursussen met dia's, kookdemonstraties, brochures, en ze leren de mensen natuurlijk het lied, in gezin en kerk en openbare gebouwen, op markten en pleinen. Tien dopelingen per maand is voor één plaats waar een paar zendelingskoppels werken niets bijzonders. De jongelui beleven enorm fijne dingen.

Intussen zit Satan niet stil. Sommige mensen gunnen de zendelingen hun succes niet en gaan pla-

gen. Aanslagen op het leven van de zendelingen en de leden zijn herhaaldelijk voorgekomen — land van uitersten! Bij de eerste aanslag was het op een gezin gemunt en is een jongetje van acht jaar omgekomen, terwijl de overigen ternauwernood het gevaar ontsnapten. Bij de tweede aanslag sliep het desbetreffende gezin juist in een andere kamer. De derde aanslag bestond uit een steen die door een raam geworpen werd en had geen gevolgen, omdat het dochtertje van het desbetreffende gezin juist even de kamer uit moest. In het arme land Bolivia staan de mensen open voor de godsdienst. Mede vandaar het succes. Enkele collega's en hij hebben wel een kort conflict met een pater gehad. „Padre Juan” zei tegen de zendelingen: „Weten jullie niet dat de mensen hier katholiek zijn?” en overreedde de mensen de zendelingen niet binnen te laten. Het antwoord was: „Zeker zijn ze katholiek, maar ze zijn goed genoeg om mormoon te worden.” Bij de deur van de onderzoekers schreeuwde de pater: „Luister niet naar ze, ze belazeren het volk!” Micha legde een hand op zijn schouder en zei: „Ze luisteren al tweeduizend jaar niet naar Jezus Christus.” En de pater droop af. Intussen zijn ze weer goede maatjes met de pater.

De gemiddelde leeftijd van de Bolivianen is 40, de zuigelingssterfte 16%. De vele ziektes ontstaan in hoofdzaak door de slechte hygiëne en kleding en de zeer onvoldoende behuizing. Er is veel honger en wat men eet is niet de verstandigste keus, en zeker niet wat men volop aan alcoholica drinkt.

Micha Beuger is zo in de wolken dat hij het woord „fabelachtig” gebruikt en schrijft: „Deze zending is iets heel bijzonders.” Voor u allen Gods beste zegeningen en hartelijke groeten van

MICHA BEUGER
Mision Boliviana, La Iglesia de Jesucristo de los Santos de los Ultimos Dias, Av. 20 de Octubre 2545, Casilla 4789, La Paz, Bolivia.

Genealogie

DOOR A. A. VREVEN Jr.

lid van de gemeente Apeldoorn

Eeuwig zijn is een begrip dat door de menselijke geest niet in zijn volle omvang te doorgronden is. Voor ons liggen zowel onze interesses als beproevingen ingebed in deze kleine periode die we leven noemen. Door de sluier tussen ons en vroeger leven richt onze aandacht zich in al zijn intensiteit op het hier en nu en de toekomst. Slechts zelden vertoeven onze gedachten in het verleden. En toch liggen onze wortels zowel geestelijk als lichamelijk diep verankerd in het verleden. Alles wat wij nu zijn hebben wij te danken, of te wijten, aan het verleden, net zoals het heden van nu eens verleden zal zijn en bepalend is voor onze toekomst. Heden en verleden vormen de ketenen die ons binden of, hoe paradoxaal dit ook mag klinken, vrij zullen maken. Zelden heb ik dit gevoel sterker dan wanneer ik mij in de archieven bevind om genealogisch werk te doen. Wat eerst slechts een vervelende plicht scheen is allengs uitgegroeid tot een diep besef van verbondenheid met mijn voorouders.

Ik weet nog goed hoe ik de eerste keer alleen maar namen zat op te schrijven. Tot mijn oog viel op een klein detail, in al die jaartallen en geboorteangiffes, en opeens leken alle data een verhaal te vormen en gingen de mensen werkelijk voor mij leven. En sindsdien bekijk ik de genealogische gegevens met heel andere ogen. Elk gegeven vertelt zijn eigen verhaal. Alleen al uit de geboortajaartallen en sterfdata van de kinderen kunnen we een beeld voor ons zien oprispen van gezinnen van vlees en bloed, met vreugden en verdriet, als er weer een kind werd geboren, of ten grave gedragen. Levens vol kommer en verdriet laten zich vaak makkelijk raden. Maar ook de vreugden en het geluk kunnen aanvoeld worden.

Uit de beroepen kunnen we het opkomen en weer neergaan van de families volgen. We kunnen de industriële revolutie voor onze ogen zien als we eind negentiende eeuw onze voorouders in massa van het platteland naar de steden zien trekken. Uit de straatnamen kunnen we ons een beeld vormen, in welke stadsdelen ze gewoond hebben en hoe hun maatschappelijke status was. Ook de jaartallen vertellen hun eigen verhaal. Geboren zijn in 1763 betekent tijdgenoot zijn van bijvoorbeeld Mozart, leven in de tijd van hoepelrok en pruikentooi, maar ook van bittere armoede voor het gewone volk. Geboren zijn in 1795 betekent de Franse Revolutie – zou hij nog bang geweest zijn om in Napoleons legers te moeten dienen?

Geboren 1830 – zich totaal onbewust van de terugkeer op aarde van het evangelie, daar helemaal aan

de andere kant van de aardbol, er toch weer nauw bij betrokken door zijn na-achter-kindskind! En dan zijn we werkelijk bij het belangrijkste aangekomen, bij het punt waar heden en verleden en ook ons beider toekomst zich verenigen.

De genealogie is fascinerend als u door die „doeie” jaartallen heen kunt kijken. En bovendien kunt u een extra dimensie geven aan dit bestaan. U kunt de macht uitoefenen over heden en verleden om die op te heffen zodat we al van eeuwigheid kunnen spreken – iets wat alle eeuwen door de wens van de mensen is geweest.

Dat is het wat we verzezenlijken kunnen, iets af te lossen van de schuld tegenover onze voorouders en meer inhoud te geven aan ons eigen leven.

Laten we daarom de genealogie uit de duffe sfeer van de plicht en het voorbije verleden trekken en haar in ons leven een ereplaats geven.

Gebed

DOOR ZUSTER C. DETTINGMEYER-DENIS
Van de wijk Rotterdam-Noord

*Ik ben nog niet volmaakt o Heer
Gun mij nog even tijd
Het was vandaag weer fout een keer
Ik was het even kwijt
Kunt Gij mij weer vergeven Heer?
Gij weet toch hoe het was?
Dat ik mij wezenlijk bekeerde
toen ik Uw schriften las
Ik was het vast van plan o Heer
Had mij gans ingesteld
De boze deed zijn best te meer
En heeft mij neergeveld
En toch ik ben Uw kind o Heer
En ik kreeg een vrije wil
Denk ik daaraan, dan wordt alweer
Uw kind van schaamte stil
Gij hebt mij lief ik weet het Heer
En ik heb diep berouw
Ik krijg zoveel maar o ik leer
Op aarde niet zo gauw
O sterk mij tegen het kwade Heer
Ik wil door U geleid
Opdat ik eenmaal wederkeer
In Uwe heerlijkheid*

